

Al Wala' wal Bara'

De uitleg van de Sjahada (De geloofsgetuigenis)

Volgens de 'aqidah van de salaaf

Sheikh Mohammed Sayyid al-Qahtani

Oorspronkelijke titel

Al-wala' wa'l-Bara fiel-Islam

Uitgegeven door Uitgeverij Noer

Gepubliceerd door Al-Thabaat

www.al-thabaat.net

Herpublicatie of openbaarmaking van dit boek is, met Allah als getuige tussen ons en u, uitsluitend toegestaan onder de volgende voorwaarden:

1. Het boek of delen daarvan worden niet gebruikt voor financieel gewin;
2. De bron, dat wil zeggen, www.al-thabaat.net wordt duidelijk vermeldt.

INHOUD

Introductie

<u>De aard van de islam</u>	8
<u>De geloofsgetuigenis en de sleutel tot succes</u>	11
<u>De taak die voor ons ligt</u>	13

Hoofdstuk 1

<u>Het geloofsgetuigenis</u>	16
<u>Wat de geloofsgetuigenis erkent en wat het verwerpt</u>	16
<u>De sahaba van de Profeet en de geloofsgetuigenis</u>	21

Hoofdstuk 2

<u>De noodzakelijke voorwaarde voor de geloofsgetuigenis</u>	25

Hoofdstuk 3

<u>Al-wala' wa'l-bara' en de geloofsgetuigenis</u>	39

Hoofdstuk 4

<u>De geloofsgetuigenis: op de tong en in het hart</u>	46

Hoofdstuk 5

<u>De effecten van de geloofsgetuigenis op het hart</u>	54

Hoofdstuk 6

<u>Wat de geloofsgetuigenis verwerpt</u>	59

Hoofdstuk 7

<u>Ongeloof in daad en overtuiging</u>	77
<u>Ongeloof bij de heersers</u>	77
<u>Shirk, hypocrisie en afvalligheid</u>	85

Hoofdstuk 8

<u>Wat de islam verwerpt</u>	89
<u>Bestuur volgens iets anders dan wat Allah geopenbaard heeft</u>	92
<u>De ongelovigen helpen tegen de moslims</u>	100
<u>Conclusie</u>	101
<u>Woordenlijst</u>	102

Noot van de auteur

Dit boek had oorspronkelijk de vorm van een proefschrift voor de master' degree aan de Aqiedah-faculteit van de Oem al-Qora Universiteit in Mekka, Saoedi Arabië.

Het examencomité bestond uit de volgende personen: Mohammed Qutb, de promotor, als voorzitter; Sheich Abdar-Razzag 'Afifi als lid; en Dr. Abdal-Aziz als lid.

De auteur verkreeg de master's degree met lof op zaterdagavond, 4 Shaban 1401.

Sheich Abdar-Razag 'Afifi ben ik dankbaar voor het schrijven van het voorwoord van dit boek.

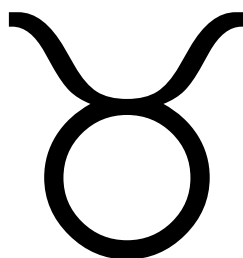
Dank u.

Mohammed Sayyid al-Qahtani

Dhu'l-Hijjah 1413

Noot van de uitgever

Het is onmogelijk om een letterlijke vertaling in het Nederlands te geven van de woorden 'al-wala'wa'l-bara,' maar de betekenis van deze Arabische term geeft enerzijds weer, dichterbij komen bij hetgeen Allah en Zijn Boodschapper behaagt, en anderzijds, terugdeinzen voor hetgeen Allah en Zijn Boodschapper ontstemt.

Voorwoord

Alle lof behoort aan Allah, de Heer der werelden, en moge de zegeningen en de vrede van Allah met onze Profeet Mohammed en zijn familie en al zijn sahaba zijn.

Het onderwerp van dit boek is van het grootste belang en het uiterst gewicht om twee belangrijke redenen.

Ten eerste betreft het één van de belangrijkste fundamenteën van de islam, namelijk de eigenschappen van al-wala'wa'l-bara; hetgeen twee noodzakelijke voorwaarden voor het ware geloof zijn: al-wala' is een uiting van oprechte liefde voor Allah, Zijn profeten en de gelovigen; al-bara' aan de andere kant is een uiting van afkeer en haat ten opzichte van onwaarheid en zijn volgelingen. Beiden zijn bewijzen van iman.

Ten tweede is het geschreven op een cruciaal tijdstip: alles is zo in de war geraakt, dat sommige moslims zich niet meer bewust zijn van de eigenschappen, die de gelovigen van de ongelovigen onderscheiden, hun geloof is zo zwak geworden dat ze gedrag patronen overgenomen hebben, die absoluut weersprekend zijn voor een oprechte gelovige; ze hebben de ongelovigen als hun vrienden genomen, terwijl ze vijandigheid ten toon spreiden ten opzichte van vele gelovigen, door hun karakter te minachten en hen te kleineren.

Het belang om in deze tijd zo'n boek als dit te schrijven spreekt derhalve voor zich.

De auteur heeft de diverse aspecten van al-wala'wa'l-bara onderzocht, waarbij hij veel verklaringen en redeneringen van geleerden aanhaalt, tezamen met verklarende noten en commentaren. Hij heeft eveneens zijn argumenten ondersteund met talloze verzen van de Qor'aan, authentieke hadiths van de Profeet ﷺ en veel uitspraken van zijn sahaba en de vroege, godvrezende moslimgeleerden, moge Allah tevreden met hen allen zijn. De auteur heeft eveneens de betrouwbaarheid van deze bronnen nagezien, en de nummering van de Qor'anische verzen weergegeven, met de hoofdstukken waar ze in te vinden zijn, en de boeken waarin de profetische hadiths en uitspraken zich bevinden, evenals de mate van hun authenticiteit.

Het begrip van de auteur met betrekking tot zijn onderwerp, zijn immense belezenheid en de

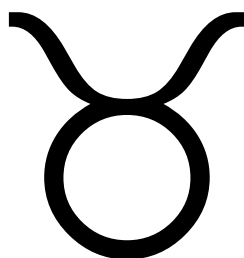
grondigheid van zijn onderzoek, zijn allen aanwijsbaar aanwezig in dit boek.

Ik bid dat dit boek de moslims zal baten. Ik bid ook dat Allah de Almachtige onze Oemmah zal versterken met schrijvers, die in de voetsporen van deze auteur treden. Er is een sterke hoop dat de jongere generatie van de moslims opgevoed zal worden om de dien van de islam te eren en die delen te laten herleven, die verdwenen zijn, want mijn Heer en uw Heer is Degene Die onze gebeden hoort en verhoort.

Sheich Abdar-Razaq ‘Afifi.

Zijne eminente Sheich Abdar-Razaq ‘Afifi is Waarnemend President van de Departementen van Leiding, Ifta, Oproep en Wetenschappelijk Onderzoek in Saoedi Arabië; hij is eveneens een lid van de Raad van Grote ‘Oelama van Saoedi Arabië.

Introductie

De aard van de islam

Teneinde het onderwerp van al-wala' wa'l-bara' vanuit een correct islamitisch perspectief te benaderen, moeten we drie fundamentele punten in gedachten houden. Ten eerste; dat de essentie van de islam vervat is in de woorden 'Er is geen god behalve Allah en Mohammed is de Boodschapper van Allah'; ten tweede dat al-wala' wa'l-bara' essentiële elementen zijn, die met deze geloofsgetuigenis samenhangen; en ten derde: dat shirk, hypocrisie, afvalligheid en ongeloof allen strijdig zijn met deze geloofsgetuigenis.

Onze intentie is te pogen een werkbare definitie van de islam te geven en van hetgeen ermee in strijd is. We zullen de principes van al-wala' wa'l-bara' bespreken en de rol die ze spelen in het leven van de moslims. Want al-wala' wa'l-bara' vormen een onderdeel van de 'aqidah, derhalve dient ons betoog eveneens haar basis nader te beschouwen, namelijk de aard van de Goddelijke eenheid, of tauwhid. Een juist begrip hiervan is noodzakelijk om ons in staat te stellen onze vrienden te kiezen en onze vijanden te identificeren op welingelichte, juiste wijze. Het zou absurd zijn om te veronderstellen, dat onze 'aqidah ons geen leiding zou bieden in dit opzicht.

We zullen eveneens de missie van de Boodschapper van Allah ﷺ nader beschouwen, en het effect dat deze had op de loop van de geschiedenis; hoe tengevolge van zijn oproep een grote beschaving in leven geroepen werd die alle moslims in formaat verhief, alleen omdat ze hun geloof in hun Heer verklaarden, in hun dien, en in hun Profeet. Het is gedenkwaardig dat deze oproep aangeheven werd in een tijd waarin de mensheid in de diepste onwetendheid en de ergste dwaling verkeerde, en dat ze erdoor gewekt werd en teruggebracht uit de dood.

Wij hebben degene die dood was het leven gegeven en hebben voor hem het licht

aangestoken, waardoor hij onder de mensen kan lopen, zoals degene die in de duisternissen was waar hij nooit uit kan komen?

(Qor'aan 6:122)

Miqdad ibn al-Aswad beschrijft de omstandigheden waaronder sahaba leefden in dit opzicht in zijn tijd leefden, zoals overgeleverd door Aboe Na'iem in al-Hilyyah: 'Bij Allah, geen van de vroegere profeten was in moeilijker omstandigheden gezonden dan de Boodschapper van Allah ﷺ. Het was een tijd van verregaande zwakte en onwetendheid, terwijl de mensen zich geen betere godsdienst voor konden stellen dan de aanbidding van afgoden.

De Profeet ﷺ kwam met de middelen om de waarheid van de onwaarheid te scheiden, en een vader van zijn zoon; want als een iemand, wiens hart door Allah was gevuld van geloof, zag dat zijn vader, zoon of broers ongelovigen waren, dan deed het hem geen genoegen ze te zien, wetende dat wie het Vuur ingaat, vernietigd zal worden. Dit is waarom Allah zegt:

Onze Heer! Geef ons van onze vrouwen en ons nageslacht degenen die plezier voor onze ogen zijn...

(Qor'aan 25:74)

Allah beschrijft de aard van deze onwetendheid in de Qor'aan, terwijl Hij tegelijkertijd de moslims eraan herinnert, dat Hij hen heeft geleid op het rechte pad:

En houden jullie je allen vast aan het touw van Allah en wees niet verdeeld onder elkaar en gedenk Allah's gunsten voor jullie, want jullie waren vijanden en Hij heeft jullie harten met elkaar verenigd, zodat jullie door Zijn genade broeders werden, en jullie waren aan de rand van de afgrond van het vuur en Hij heeft jullie daarvan gered. Dus Allah heeft jullie Zijn tekenen duidelijk gemaakt, dat jullie geleid mogen worden.

(Qor'aan 3: 103)

Sayyid Qutb zegt:

“Toen de sahaba de betekenis inzagen van de onwetendheid, en daarna die van de islam, banden ze de onwetendheid compleet uit. Dit was het effect, dat de vormende invloed van de Qor'aan en hun persoonlijk contact met de Profeet ﷺ op hen had. Zij waren de grootste generatie uit de geschiedenis van deze missie. Wat was het geheim van hun grootheid, waarover we allemaal zoveel gehoord en gelezen hebben? Hun legendarische gestalte lijkt onwezenlijk, vergeleken met de bodemloze diepte waartoe we nu gezonken zijn. Deze mensen verwierpen alles van de onwetendheid van het verleden, toen ze de islam aanvaardden. Ze hadden zich op een heldhaftige reis begeven, een kortzichtige,

geesteszwakke wereld achter zich latend – een wereld vol van onderdrukking, vernedering en de aanbidding van geld – voor een leven vol van mogelijkheden, stralend met het licht van Allah; voor een wereld van verregaand inzicht en perspectief, dat de mens het vertrouwen gaf om boven de aanbidding van gemaakte dingen uit te stijgen en alleen Allah te aanbidden.”

De geloofsgetuigenis en de sleutel tot succes

De geloofsgetuigenis 'Er is geen god dan Allah, Mohammed is de Boodschapper van Allah,' is de sleutel tot succes en het punt vanwaar de Profeet ﷺ begon. Deze woorden verbraken alle banden en scheidden alle bindingen behalve die van het geloof, van liefde terwille van Allah, en van broederschap in Zijn zaak; banden die boven alle overwegingen van ras, klasse, nationaliteit, kaste en kleur uitstijgen.

Imam Muslim heeft overgeleverd van Aboe Hoerairah dat de Profeet ﷺ zei: “Allah zal op de dag van de wederopstanding zeggen: ‘Waar zijn degenen die elkaar liefhebben alleen terwille van Mij? Vandaag zullen ze beschutting vinden in Mijn schaduw, en er is vandaag geen andere schaduw dan de Mijne.’

‘Oemar ibn al-Gattab heeft overgeleverd dat de Profeet ﷺ zei: “Waarlijk, onder de dienaren van Allah zijn mensen die profeten noch martelaren zijn, maar wiens plaats zowel profeten als martelaren op die Dag zullen benijden.” Degenen die bij hem waren, vroegen: ‘O, Boodschapper van Allah, vertel ons wie dat zijn.’ Hij zei: ‘Het zijn degenen die elkaar liefhadden terwille van Allah, alhoewel er geen band van verwantschap tussen hen was en geen gedachte aan gewin. Bij Allah, hun gezichten stralen van licht. Ze worden gebeden in licht. Wanneer de mensen verslagen zijn door verdriet, voelen zij geen droefenis. Toen las hij het vers:

Geen twijfel! Waarlijk, de bondgenoten van Allah zullen geen vrees hebben noch zullen zij bedroefd zijn.

(Qor’aan 10:62)

De Profeet ﷺ verbleef dertien jaar in Mekka, de mensen tot deze ‘aqiedah oproepend, het stevig in de harten van de moslimgemeenschap plantend, tot haar effecten zich begonnen te weerspiegelen in hun daden en hun onaflatende strijd om het woord van Allah over de hele wereld te verspreiden. De ‘aqiedah diende eveneens als het fundament van de natie, die door de Profeet ﷺ in Medina gesticht werd.

De taak die voor ons ligt

Er is een dringende noodzaak om opnieuw over dit onderwerp te spreken, en de juiste,

islamitische opvatting ervan te herhalen, nu veel mensen tot een verkeerde beoordeling van de zuivere ‘aqiedah gekomen zijn die de Boodschapper van Allah ﷺ ons bracht. Voor de grote massa der mensen is de geloofsgetuigenis vandaag de dag weinig meer dan een lege frase. Ze peinen niet over haar betekenis, denken niet over haar betekenis na of voelen iets van de verbintenis die het met zich meebrengt. Erger nog, het probleem beperkt zich niet enkel tot de betekenis van de kalima (woorden), maar strekt zich ook uit tot de Qor’aan en de Soenna, waar de mensen vluchtig doorheen bladeren om bevestiging te vinden voor hun eigen opvattingen, terwijl ze voorbij gaan aan het werk van de ‘oelama; de commentaren op de hadiths, en aan de tafsir van de Qor’aan. Dergelijke mensen denken, dat ze geen behoefte hebben aan geleerden, uit vroegere of moderne tijden.

De werkelijkheid van de aanbidding is een uitgebreide zaak, die het leven van de wereld en de volgende omvat.

Maar zij is zodanig veranderd, alsof zij alleen uit de rituele handelingen van aanbidding zou bestaan: het gebed en de vasten, zakat en de hadj.

Maar waar is de complete manier van leven? Wie zullen we als onze vrienden kiezen? Wie zullen we haten? De antwoorden op deze vragen zijn heel ver van hun begrip.

Deze dien stopt niet eenvoudigweg bij het zeggen dat God Een is, maar gaat verder door te zeggen dat er geen godheid is dan Hij; de totaliteit van Zijn Goddelijke Namen en Eigenschappen komen alleen Zijn Grootheid en Koninklijke Hoogheid toe.

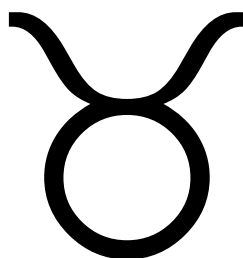
Zoals Mohammed ibn Abdoel uitgelegd heeft: “Toen de Profeet naar de moeshrikien ging om hen te waarschuwen voor het vereenzelvigen van andere dingen met Allah, en hen dringend verzocht te erkennen, dat deze praktijk in tegenstrijd is met de Goddelijke Eenheid van Allah, bestreden ze hem niet. Ze begonnen hun manieren te veranderen en elkaar aan te moedigen zijn oproep te aanvaarden. Maar toen hun religie en de domheid van hun geleerden aan de kaak werd gesteld, keerden ze zich af en verklaarden hun vijandschap ten opzichte van hem en zijn sahaba, klagend: ‘Hij twijfelt aan onze intelligentie, hij brengt onze religie in diskrediet en beledigt ons geloof.’ Het is uiteraard welbekend dat de Profeet ﷺ nimmer Jezus vervloekte noch zijn moeder (vrede zij met hen) noch de engelen, noch de vrome overledenen. Maar wanneer hij uitlegde dat deze hen niet konden baten noch schaden, beweerden ze dat dit een belediging was.

Wanneer we dit punt begrijpen, zullen we ons realiseren, dat niemand het recht heeft om te zeggen dat hij een moslim is, zelfs als hij zegt dat er alleen Een God is, behalve als hij tevens zijn vijandschap verklaart ten opzichte van de ongelovigen en geen onduidelijkheid over zijn kwaadheid op hen laat bestaan en zijn oppositie van hen.

Jij zal geen volk vinden dat in Allah de laatste dag gelooft en vriendschap sluit met degenen die tegen Allah en Zijn boodschapper zijn, zelfs als het hun vaders, of hun zonen, of hun broeders, of hun verwanten waren. Voor zulken heeft Hij geloof in hun harten geschreven, en het met ware leiding versterkt van Hemzelf.

(Qor'aan 58:22)

Als we dit begrijpen, dan moeten we tevens erkennen, dat velen van degenen die beweren moslim te zijn, in feite geen idee hebben van de betekenis van de woorden 'Er is geen god dan Allah, Mohammed is de Boodschapper van Allah.' Als we hun opvatting zouden accepteren, dan zouden we niet de lijdzaamheid van de eerste moslims kunnen uitleggen, toen zij onder marteling en in slavernij verkeerden, noch hun geduld tijdens de vervolging en verbanning. De Profeet ﷺ was de meest genadige der mensen; als hij in staat was geweest om zijn sahaba deze moeilijkheden te besparen had hij dat zeker gedaan.'

Hoofdstuk 1

Het geloofsgetuigenis

Wat de geloofsgetuigenis erkent en wat het verwerpt

De betekenis van het eerste gedeelte van de geloofsgetuigenis 'Er is geen god dan Allah,' is dat niets anders dan Allah het waard is om aanbeden te worden. Het verwerpt bij alle andere dingen de eigenschap van goddelijkheid, en erkent het tot een eigenschap die alleen aan Allah toebehoort.

Ibn Taimiyah zei:

‘Het hart vindt geen totaal geluk behalve door van Allah te houden en te streven naar hetgeen Hem behaagt. Het is niet mogelijk de liefde te bereiken, behalve door alle dingen te verwerpen, die ermee in strijd zijn. Dit is wat de woorden 'Er is geen god dan Allah' betekenen, dit is de geest van de dien van Ibrahiem, en van elke andere profeet.’

Wanneer iemand zegt: 'Er is geen god dan Allah,' heeft hij één ding verworpen en een ander erkend. Met deze woorden verwerpt de gelovige eerst alle mensen die het geloof ontkennen, gemaakte dingen aanbidden, de tiran gehoorzamen, heersen middels onrecht of zich tevreden stellen met onderdrukking; en vervolgens erkent hij zijn loyaliteit aan Allah, aan Zijn dien, aan Zijn Boek, aan Zijn oprechte dienaren, en aan de Soenna van Zijn Profeet ﷺ.

Iedereen die niet in afgoden gelooft, en in Allah gelooft heeft het waardevolste handvat gegrepen dat nooit zal afbreken.

(Qor'aan 2:256)

Het tweede gedeelte van de verklaring, Mohammed is de Boodschapper van Allah,'

betekent, dat we doen wat de Profeet ﷺ ons gezegd heeft te doen, en te laten wat hij ons gezegd heeft niet te doen.

Volgens Mohammed ibn Abdoel Wahhab: “Niemand gelooft oprecht, tot hij de krachten van het ongeloof verwerpt.” Dit wordt ondersteund door de ayah 2:256 die hierboven geciteerd werd. De geloofsgetuigenis is een verklaring van complete loyaliteit aan de Shari’ah:

Volg wat door jullie Heer is neergezonden en volg geen bondgenoot die jullie beveelt deelgenoten in de aanbidding aan Allah toe te voegen. Weinig overdenken jullie!

(Qor’aan 7:3)

En:

Keer je gezicht dus in de richting van de godsdienst als een rechtzinnige. Allah’s natuurlijke aanleg waarmee Hij de mensheid geschapen heeft.

(Qor’aan 30:30)

Je dient eveneens de heerschappij van de onwetendheid te verwerpen:

Zoeken zij dan het oordeel van onwetendheid? En wie is er beter in het oordelen dan Allah voor de mensen die een stevig geloof hebben.

(Qor’aan 5:50)

Ja, inderdaad, je moet alle andere geloven verwerpen:

En iedereen die een andere godsdienst dan de islam zoekt, zal nooit door hem geaccepteerd worden en in het hiernamaals zal hij één van de verliezers zijn.

(Qor’aan 3:85)

De geloofsgetuigenis is derhalve een verwerping en een erkenning. Het verwerpt, om precies te zijn, vier dingen en erkent vier dingen.

Het verwerpt valse godheden, tirannen, tussenpersonen en gewijde autoriteiten die vals zijn. Als je denkt dat iets je kan helpen of beschermen tegen kwaad, dan heb je dat als een god genomen. Een tiran eist, dat je hem aanbidt en adoreert. Een tussenpersoon, of dit familie, een gemeenschap of bezit is, leidt je van het geloof af.

En van de mensheid zijn er die anderen naast Allah als deelgenoten aannemen. Zij houden van hen zoals zij van Allah houden.

(Qor’aan 2:165)

Valse autoriteiten adviseren je tegen de waarheid in te handelen en Allah niet te gehoorzamen:

Zij namen hun rabbijnen en monniken tot hun heren naast Allah...

(Qor'aan 9: 31)

Het erkent eveneens vier dingen: dat het doel van je aanbidding Allah is; dat verheerlijking en liefde alleen voor Allah zijn; dat hoop en vrees alleen voor Allah gelden; en dat je je bewust bent van Allahs macht en kracht; dit bewustzijn heet 'taqwa.' Het enige en unieke doel van de gelovige is Allah alleen te aanbidden, en niets anders dan Hem. Zodoende is de liefde van de gelovige voor Allah alleen.

Maar degenen die geloven houden meer van Allah.

(Qor'aan 2:165)

Hoop is eveneens allen op Allah gevestigd en men vreest niemand dan Hem:

En als Allah je kwetst, dan kan niemand behalve Hij het verwijderen, en als Hij het goede met jullie voor heeft, dan is er niemand die Zijn gunsten die Hij aan de slaven die Hij wil laat welgevalen, kan verwijderen. Hij is de Genadevolle, de Barmhartige.

(Qor'aan 10:107)

Tenslotte is de gelovige zich bewust van Allah en van het gevaar van Zijn ongenoegen en Zijn wraak. Het is taqwa dat iemand ertoe aanzet om ongeloof en ongehoorzaamheid uit te bannen, zichzelf totaal aan Allah te wijden en Zijn wetten en Zijn bevel te gehoorzamen. Ibn Mas'ood zei: "Wanneer je handelt in gehoorzaamheid aan Allah, in het licht van Allah, dan hoop je op Allahs beloning. Wanneer je ongehoorzaamheid aan Allah uitbant, in het licht van Allah, dan ben je bang voor Allahs straf."

Wie deze dingen herkent, moet alle banden met iets anders dan Allah verbreken, en zijn hart bevrijden van onwaarheid. Derhalve vertelt Allah ons dat Ibrahiem, evenals onze eigen Profeet (vrede zij met hen beiden), de afgodsbeelden stuk smeet, die hun volk als goden genomen hadden en iedereen verwierp die hen aanbad.

Voorwaar er is een uitmuntend voorbeeld voor jullie in Ibrahim en degenen met hem, toen zij tegen hun volk zeiden: "Waarlijk, wij zijn vrij van jullie en alles wat jullie naast Allah aanbidden, wij hebben jullie afgewezen en er is tussen jullie en ons een vijandschap begonnen en altijd durende haat - tot jullie alleen in Allah geloven

(Qor'aan 60:4)

Van het begin tot het eind is de Qor'aan een uitleg van de betekenis van de woorden: 'Er is geen god dan Allah.' Deze verklaring is zowel een verwerping van shirk en van degenen die het bedrijven, en een instemming met oprechtheid en met degenen die hiernaar streven. Elk woord en elke daad, die Allah liefheeft, hangt in een of andere vorm

met deze verklaring samen. Het is de bron van alle nobele daden, haar definitie en haar leidraad. Dit is waarom Allah het ‘de verklaring van vrees’ heeft genoemd.

De sahaba van de Profeet en de geloofsgetuigenis

Het volgende verslag illustreert het inzicht en de ervaring van de sahaba van de kalima. In 170 AH vroeg Imam Soefiyan ibn ‘Oeyaynah al-Hillali over het geloof. Hij zei:

‘Het is zowel in woorden als daden.’

‘Maar neemt het toe en neemt het af?’ vroeg de man.

‘Het neemt toe als Allah het wil, en het neemt af als Hij het wil, tot er niet meer dan dit van overblijft,’ en hij stak zijn hand uit.

De man vroeg: ‘Wat dient dan onze houding te zijn ten opzichte van degenen onder ons, die beweren, dat het woorden zijn maar geen daden?’

‘Dat is wat de mensen zeiden voordat de aard en de begrenzingen van het geloof uiteengezet werden. Natuurlijk zond Allah, Geprezen en Verheven zij Hij, Zijn Profeet ﷺ naar de hele mensheid om hen te vertellen dat er geen god is dan Allah. Zodra zij dit accepteerden, was de veiligheid van hun geld en hun levens verzekerd en waren ze rekenschap verschuldigd aan Allah alleen.

“Toen Allah tevreden was met hun oprechtheid, gebod Hij Zijn Profeet hen te bevelen het gebed te verrichten. Hij beval hen te bidden en ze deden het. Bij Allah, als ze dit niet gedaan zouden hebben, dan zou hun eerste daad hen niet geholpen hebben.

Toen Allah tevreden was met de oprechtheid van hun gebeden, gebod Hij Zijn Profeet hen te bevelen naar Medina te migreren. Bij Allah, als ze dit niet gedaan zouden hebben, dan zou noch hun eerste daad noch hun gebeden hen geholpen hebben.

Toen Allah tevreden was met de oprechtheid van hun harten in dezen, gebod Hij hen naar Mekka terug te gaan om met hun vaders en broeders te vechten, tot deze het Woord zouden zeggen, dat zij hadden gezegd, hetzelfde gebed zouden verrichten, en dezelfde migratie gemaakt zouden hebben. Hij beval hen dit te doen en ze deden het. Een van hen kwam zelfs met het hoofd van zijn vader en zei: ‘O Boodschapper van Allah, hier is het hoofd van een van de leiders van de ongelovigen.’ Bij Allah, als ze dit niet zouden hebben gedaan, dan zou hun eerste daad, hun gebeden en hun migratie hen niet geholpen hebben.

Toen Allah tevreden was met de oprechtheid van hun harten in dezen, gebod Hij Zijn Boodschapper hen te bevelen het ritueel van de tawaf te verrichten en hun hoofden in

nederigheid te scheren, wat zij deden. Bij Allah, als ze dit niet gedaan zouden hebben, dan zou hun eerste daad, hun gebeden, hun migratie en hun gevecht met hun vaders hen niet geholpen hebben.

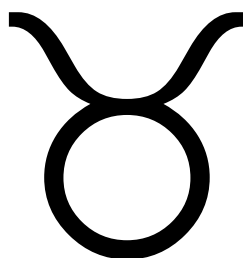
Toen Allah tevreden was met de oprechtheid van hun harten in dezen, gebood Hij Zijn Profeet ﷺ om een deel van hun geld te nemen, waardoor ze zich zouden reinigen. Hij beval hen dit te doen en ze deden het, veel gevend en weinig gevend. Bij Allah, als ze dat niet gedaan zouden hebben, dan zou hun eerste daad, hun gebeden, hun migratie, hun gevecht met hun vaders en hun tawaf hen niet geholpen hebben.

Toen Allah tevreden was met de oprechtheid van hun harten, die nu in harmonie met de aard en de begrenzingen van het geloof waren, zei Hij tot hen:

Deze dag heb Ik de godsdienst voor jullie voltooid en Mijn gunst voor jullie volmaakt en heb de islam voor jullie als godsdienst gekozen...

(Qor'aan 5:3)

Imam Soefiyan gaat verder: “Wie een deel van het geloof verwerpt is, wat ons betreft, een ongelovige. Als het nalatigheid is, dan zouden we hem corrigeren, maar hij zou in onze ogen tekort schieten. Dit is de Soenna. Vertel het namens mij aan wie je erom vraagt.”

Hoofdstuk 2

De noodzakelijke voorwaarde voor de geloofsgetuigenis

Het belang van de geloofsgetuigenis heeft niets te maken met de hoeveelheid woorden, noch of het uit het hoofd is geleerd. Hoeveel mensen hebben het erkend en ernaar geleefd, en konden niet vertellen uit hoeveel woorden het bestond? Hoeveel mensen hebben deze woorden uit het hoofd geleerd, om ze even snel als de bliksem te ratelen? Succes komt alleen door de hand van Allah.

In de eerste eeuw van de Hizjra vroeg iemand Wahab ibn Moenabbah of de woorden ‘Er is geen god dan Allah’ de sleutels tot het paradijs zijn. ‘Zeker,’ zei hij, maar uiteraard heeft elke sleutel een baard, dus als je met een sleutel komt die een baard heeft, zal de deur opengaan, maar als je die niet hebt, blijft hij dicht.’

De ‘Oelama zijn van mening dat de geloofsgetuigenis van zeven voorwaarden afhangt:

De eerste van deze noodzakelijke voorwaarden is kennis van hetgeen de geloofsgetuigenis verwerpt en wat het erkent. Het verwerpt onwetendheid. Allah zegt:

Weet dus dat geen het recht heeft om aanbeden te worden behalve Allah...

(Qor’aan 47:19)

En ook:

...behalve degenen die van de waarheid getuigen, en zij weten.

(Qor’aan 43:86)

Deze getuigenis van de waarheid is Tauwhied, of Goddelijke Eenheid, dat het hart doordringt als je deze kalima verklaart;

Allah getuigt dat niemand het recht heeft om aanbeden te worden behalve Hij, en

de engelen en degenen die kennis hebben (getuigen ook); (Hij) onderhoudt (altijd) rechtvaardig Zijn schepping. Niemand heeft het recht om aanbeden te worden behalve Hij, de Almachtige, de Alwijze.

(Qor'aan 3:18)

In Sahih Boechari staat een hadith, evenals in Sahih Moeslim, overgeleverd door Oethman, die zegt: “De Boodschapper van Allah ﷺ zei: ‘Wie sterft in de wetenschap dat er geen god is dan Allah, zal zeker het paradijs betreden.’”

De tweede noodzakelijke voorwaarde is complete verwerping van onzekerheid. Dit houdt in, dat wie de geloofsgetuigenis uitspreekt, er totaal en uiterst zeker van moet zijn dat het de waarheid is. Geloof moet gebaseerd zijn op zekerheid en niet op twijfel. Allah zegt:

Slechts zij zijn gelovigen die in Allah en Zijn boodschapper geloven en daarna niet twijfelen maar met hun welvaart en hun leven voor de zaak van Allah streven. Zij! Zij zijn de waarachtigen.

(Qor'aan 49:15)

Aboe Hoerairah heeft overgeleverd: “De Boodschapper van Allah ﷺ zei: “Ik getuig dat er geen god is dan Allah, en dat ik de Boodschapper van Allah ben. Niemand zal met deze woorden tot Allah komen, het nimmer betwijfeld te hebben, zonder het paradijs te betreden.”

Een andere overlevering zegt: ‘Niemand zal tot Allah komen met deze woorden, het nimmer betwijfeld te hebben, en niet het paradijs betreden.’ In een andere hadith, eveneens overgeleverd door Aboe Hoerairah, zegt de Profeet ﷺ: ‘Wie jullie buiten deze kamer moge vinden, die met fermheid in zijn hart getuigt dat er geen god is dan Allah, geef hem het goede nieuws van het paradijs.’

Volgens al-Quertoebi, is het eenvoudigweg uitspreken van de geloofsgetuigenis niet voldoende, je moet er ook zeker van zijn in je hart. Dit spreekt de leer van de extreme Moerdji'asekte tegen. Die beweren dat je door simpelweg deze woorden uit te spreken een afdoende fundering hebt voor geloof. Hun eigen argumenten spreken elkaar tegen. In feite is van dit standpunt bekend, dat het degene vernietigt die het aanhangt, want het vraagt van hem hypocrisie te vergoelijken, en oprecht geloof toe te schrijven aan huichelaars, en dit is een verwerping van het geloof.

De derde noodzakelijke voorwaarde is om innerlijk te accepteren en openlijk te verklaren, wat de geloofsgetuigenis vereist. Allah vertelt ons dat sommige mensen van vroeger het accepteerden en succes kenden, terwijl anderen het verwierpen en Zijn wraak over zich afriepen:

En ook, hebben Wij geen boodschapper voor jou gestuurd naar elke stad maar de gemakzuchtige onder hen zeggen: “Wij zagen dat onze vaders een bepaalde weg en godsdienst volgden en wij zullen zeker in hun voetstappen volgen.” (De waarschuwer) zei: “Zelfs als ik jullie een betere leiding breng dan die waarvan jullie zagen dat jullie vaders hen volgden?” Zij zeiden:

“Waarlijk, wij geloven niet in datgene waar jullie mee gestuurd zijn.” Dus wreekten Wij ons over hen, zie dan wat het einde was van degenen die ontkenden.
(Qor’aan 43:23-25)

En Hij zegt:

Dan redden Wij Onze Boodschappers en degenen die geloven! Wij zijn dus verplicht om de gelovigen te redden.
(Qor’aan 10:103)

En ook:

Waarlijk, als er tegen hen gezegd wordt: “Geen heeft het recht om aanbeden te worden behalve Allah, blazen zij zichzelf van trots op. En (zij) zeggen: “Gaan wij onze goden uitbannen vanwege een krankzinnige dichter?”
(Qor’aan 37:35-36)

De vierde noodzakelijke voorwaarde is je over te geven aan hetgeen de geloofsgetuigenis inhoudt, namelijk: totale overgave aan Allah:

Maar keer in berouw en in gehoorzaamheid met een waar geloof tot jullie Heer en onderwerp je aan Hem...
(Qor’aan 39:54)

En:

En wie is er beter in de godsdienst dan degene die zijn gezicht aan Allah onderwerpt en een verrichter van goede daden is?...
(Qor’aan 4:125)

En:

En iedereen die zijn gezicht (zichzelf) overgeeft aan Allah terwijl hij een weldoener is, dan heeft hij een waardevolle handvol gegrepen.
(Qor’aan 31:22)

Het ‘waardevolle handvol’ betekent de geloofsgetuigenis totaal begrijpen en accepteren. Met de woorden van de Profeet ﷺ: “Niemand van jullie heeft geloofd tot zijn wensen overeenstemmen met hetgeen waarmee ik naar jullie gekomen ben.” Dit verwijst naar de

perfectie van je gehoorzaamheid en van je verlangen te gehoorzamen.

Voorts zegt Allah:

Maar nee, bij jullie Heer, zij kunnen geen geloof hebben tot zij jou voor al hun geschillen tot hun rechter maken en bij zichzelf geen weerstand voelen in jouw beslissingen en (die) volledig accepteren.

(Qor'aan 4:65)

Ibn Kathir heeft hier aangetoond dat Allah in deze ayah een eed op Zichzelf aflegt, en zweert dat niemand geloofd heeft voor hij de autoriteit van de Profeet in alle zaken accepteert. Dit is de waarheid die de gelovige voor zichzelf moet toepassen, zowel in het openbaar als in privé. Dit is waarom Hij zegt in de ayah: en bij zichzelf geen weerstand voelen in jouw beslissingen en (die) volledig accepteren; oftewel 'zij accepteren jouw oordeel in hun harten en ondervinden geen moeilijkheid in zichzelf om te volgen wat je beslist hebt.' Aldus geven ze zich volledig over, zonder druk of dwang, en zonder discussie. Hetzelfde werd nog eens onderstreept toen de Profeet ﷺ zei: "Bij Hem in Wiens hand mijn ziel is, niemand van jullie heeft geloofd, tot zijn wensen overeenstemmen met hetgeen waarmee ik naar jullie gekomen ben."

De vijfde noodzakelijke voorwaarde is de onwaarheid oprecht te beschuldigen, dit doende met een overtuigd hart, zodat de tong het hart volgt. Allah zegt:

Alif, Lam, Mim. Denken de mensen dat zij met rust worden gelaten omdat zij zeggen: "Wij geloven," en niet beproefd zullen worden. En voorwaar Wij hebben degenen getest die vóór hen waren. En Allah zal zeker (de waarheid) van degenen die waarachtig zijn laten weten en zal zeker (de leugen) van degenen die leugenaars zijn laten weten.

(Qor'aan 29:1-3)

En Hij zegt:

En in de mensheid zijn een aantal die zeggen: "Wij geloven in Allah en de laatste dag" terwijl zij daar eigenlijk niet in geloven. Zij (denken) dat zij Allah en degenen die geloven bedriegen, terwijl zij slechts zichzelf bedriegen en zij beseffen (het) niet. In hun harten is een ziekte en Allah heeft de ziekte doen toenemen. Er is voor hen een pijnlijke bestraffing, want zij hadden de gewoonte om leugens te vertellen.

(Qor'aan 2: 8-10)

In een sahih hadith overgeleverd door Moe'aadh ibn Jabal zegt de Profeet ﷺ: "Niemand zal zeggen: 'Er is geen god dan Allah, Mohammed is de Boodschapper van Allah,'

oprecht zijnde in zijn hart zonder dat Allah hem het Vuur verbiedt. Ibn Al-Qayim merkt op, dat de oprechtheid met betrekking tot de woorden ‘Er is geen god dan Allah,’ af dient te hangen van de naleving en de acceptatie van de verplichtingen die deze verklaring op je legt.

Deze verplichtingen worden uiteengezet in de shari’ah, dat op zichzelf een uitweiding van de geloofsgetuigenis is. Het betekent, dat je gelooft in wat Allah ook maar geopenbaard heeft, dat je Zijn bevelen opvolgt en nalaat wat Hij heeft verboden. Iemand die werkelijk oprecht is in dit geloof, zal er in zijn geheel trouw aan blijven.

De totale bescherming van de shari’ah is alleen verzekerd door complete naleving ervan. De Profeet ﷺ zei: “Mijn voorspraak is voor eenieder die oprecht getuigt dat er geen god is dan Allah, wiens hart zijn tong gelooft, en wiens tong zijn hart gelooft.”

Ibn Rajab voegt hieraan toe: “En degenen, die lippendienst bewijzen aan de woorden: ‘Er is geen god dan Allah,’ maar vervolgens satan in ongehoorzaamheid en rebellie volgen, daarvan hebben hun daden de leegheid van hun woorden en de zwakte van hun geloof duidelijk aangetoond:

En wie dwaalt er meer af dan degenen die zijn eigen lusten volgt zonder leiding van Allah?

(Qor’aan 28:50)

En:

...en volg niet jouw wensen –wat het zou je van het pad van Allah doen afdwalen...

(Qor’aan 38:26)

De zesde noodzakelijke voorwaarde is exclusiviteit van de toewijding. Dit houdt in dat je je daden moet zuiveren, door je intenties te reinigen van alle sporen van ontzag voor iets, dat gecreëerd is:

Zeker, de godsdienst is uitsluitend voor Allah...

(Qor’aan 39:3)

En ook:

En hen werd niets bevolen dan dat zij Allah zouden aanbidden, en niemand anders dan Hem...

(Qor’aan 98:5)

Aboe Hoerairah heeft overgeleverd dat de Profeet ﷺ zei: “Allah laat eenieder opstaan door mijn voorspraak, die zegt: ‘Er is geen god dan Allah,’ uit de grond van zijn hart met

een compleet zuivere toewijding.’ Van de Profeet ﷺ is door ‘Oetban ibn Malik in Sahih Boechari en Sahih Moeslim het volgende overgeleverd: ‘Zeker, Allah heeft het vuur verboden voor iedereen die zegt: ‘Er is geen god dan Allah,’ en die met deze woorden alleen het genoegen van Allah zoekt.’

Twee van de sahaba van de Profeet overleveren dat hij ﷺ zei: “Wanneer iemand vanuit zijn hart in exclusieve toewijding, en met zijn tong in zuiver geloof zegt:

“Er is geen god dan Allah; Hij heeft geen deelgenoten; aan Hem is de heerschappij, Hem behoort alle lof toe, en Hij heeft over alle dingen macht,’ dan opent Allah hiervoor een pad in de hemelen en glimlacht naar wie ook onder de mensen der aarde dit gezegd heeft, en het is het recht van de dienaar van Allah naar wie Hij glimlacht, dat zijn verzoek ingewilligd wordt.’

“Een daad van aanbidding, alhoewel uitgevoerd in exclusieve aanbidding, wordt niet geaccepteerd als het onjuist gedaan wordt”, schrijft al-Foedhayl ibn ‘Iyadh. “Een die correct uitgevoerd wordt, maar niet in exclusieve toewijding aan Allah, wordt evenmin geaccepteerd. Elke daad van aanbidding moet zowel in complete toewijding aan Allah uitgevoerd worden, als op correcte wijze. Complete toewijding betekent dat de daad voor Allah alleen is. Op correcte wijze betekent dat het uitgevoerd wordt volgens de Soenna.”

Allah heeft ons een duidelijk voorbeeld gegeven van het verschil tussen absolute en gebrekkige toewijding aan Hem in de volgende ayah van de Qor’aan:

Allah geeft een vergelijking – een slaaf had vele meesters die met elkaar redetwisten en een slaaf behoorden aan één meester; zijn deze twee gelijk in de vergelijking?

(Qor’aan 39:29)

In zijn commentaar op deze ayah zegt Sayyid Qutb:

“Dit voorbeeld geeft het verschil aan van de dienaar wiens toewijding alleen voor Allah is, met degene wiens toewijding onder velen verdeeld wordt. De laatste wordt vergeleken met een slaaf, die gemeenschappelijk eigendom is van mensen die om hem vechten, aan elk van hen is hij een dienst verschuldigd en allen maken aanspraak op hem. Zijn situatie verwart hem. Hij kan geen manier en geen middelen vinden om al hun onverenigbare en tegenstrijdige behoeften te bevredigen. De eerste daarentegen heeft niet meer dan één meester. Hij weet wat deze van hem wil en doet zijn dienst voor hem, zodoende ziet hij de weg duidelijk gemarkeerd voor zich liggen. Zijn deze twee hetzelfde? Helemaal niet; de man wiens dienst voor één man is, profiteert van het gemak en de veiligheid, gemoedsrust en zekerheid, die zijn daden en zijn doelen verenigen met de middelen om ze te bereiken; maar de man met de ruziënde meesters wordt geschokt door kwellingen.

Hij kan geen uitweg vinden, als hij de één een plezier doet, zijn de anderen ongelukkig.

De realiteit van de Eenheid van Allah is vervat in dit voorbeeld, evenals de waarheid over haar tegengestelde: polytheïsme. Het hart van de gelovige, geworteld in de waarheid van Gods Eenheid, is een hart waardoor heen de leiding van Allah stroomt – dat wil zeggen, alleen door Hem geïnspireerd en alleen ten opzichte van Hem plichtsgetrouw.”

De betekenis hiervan is, dat het aangeeft dat exclusiviteit van aanbidding door middel van exclusiviteit van doel is. Zoals Allah het zegt:

Zijn de verschillende heren beter of Allah de Ene, de Onweerstaanbare?

(Qor’aan 12:39)

De islam vereist overgave aan Allah alleen, al het andere waaraan men zich op deze manier heeft overgegeven, dient verworpen te worden. Dit is de ware betekenis van de woorden: ‘Er is geen god dan Allah,’ aangezien wie zich aan Allah overgeeft en tegelijkertijd aan iets anders dan Hem, heeft iets met Allah vereenzelvigd. Allah vergeeft dit niet. Wie er niet in slaagt om zich aan Hem over te geven, heeft de aanbidding van Hem geminacht:

Waarlijk! Degene die Mijn aanbidding minachten zullen zeker in vernedering de hel binnentreden!

(Qor’aan 40:60)

De zevende noodzakelijke voorwaarde is van de geloofsgetuigenis te houden, alles lief te hebben dat het vereist en alles dat het inhoudt, van iedereen te houden die ernaar leeft en vasthoudt aan alles waar het voor staat, en kwaadheid te voelen voor alles wat ermee in strijd is. Allah zegt:

En van de mensheid zijn er die anderen naast Allah als deelgenoten aannemen. Zij houden van hen zoals zij van Allah houden.

(Qor’aan 2:165)

En Hij zegt:

O, jullie die geloven! Iedereen van jullie die zijn rug tot zijn godsdienst keert, Allah zal mensen voortbrengen die Hij liefheeft en zij hebben Hem lief; nederig ten opzichte van gelovigen, ferm ten opzichte van ongelovigen, vechtend op de weg van Allah en nooit bang voor de schande van degenen die tot schande maken.

(Qor’aan 5:54)

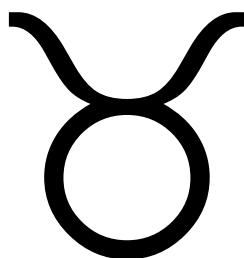
De Profeet ﷺ zei: “De zoetheid van geloof behoort aan wie zichzelf in de volgende drie

toestanden bevindt; dat Allah en Zijn Boodschapper hem dierbaarder zijn dan enig ander ding; dat hij van iemand houdt alleen terwille van Allah; en dat hij het verafschuwt om terug te keren naar het ongeloof, nadat Allah hem ervan gered heeft, evenzeer als hij het zou verafschuwen om in de vlammen van de Hel gegooit te worden.”

De tekenen van liefde voor Allah dienen voorrang gegeven te worden en dienen je wensen te onderdrukken; om je verlangen te overwinnen naar hetgeen je Heer kwaad maakt en er kwaadheid tegenover te voelen; om jezelf met Allah te verbinden, met Zijn Boodschapper, en degenen die met hen zijn; om degenen te bestrijden die Hem bestrijden; en om in de voetsporen te treden van Zijn Boodschapper van Allah ﷺ door zijn leiding te accepteren.

Ibn al-Qayim zei in een gedicht:

- 1 De liefde van de Geliefde dien je*
- 2 Onvoorwaardelijk terug te geven.*
- 3 Als je aanspraak maakt op liefde*
- 4 Maar de Geliefde bestrijdt,*
- 5 Dan is je liefde niets dan schijn.*
- 6 Je bemint de vijanden van je Geliefde*
- 7 En toch wil je liefde in ruil.*
- 8 Je bevecht de geliefden van je Geliefde.*
- 9 Is dit Liefde of het volgen van sheitan?*
- 10 Ware toewijding is niets*
- 11 Dan totale overgave*
- 12 Van lichaam en ziel*
- 13 Aan één Liefde.*
- 14 We zagen mensen beweren dat ze onderworpen waren,*
- 15 Maar toch zijn zij velen trouw.*
- 16 Ze leggen hun vertrouwen hier en hun hoop daar*
- 17 En hun liefde is zonder gevolg.*

Hoofdstuk 3

Al-wala' wa'l-bara' en de geloofsgetuigenis

Liefde is de bron van al-wala' en haat is de bron van bara'; het is hierdoor dat zowel de hand als het hart bewogen worden om te handelen. Al-wala' inspireert tot intimiteit, zorg en hulp. Bara' veroorzaakt belemmering, vijandschap en verwerping.

Al-wala' en bara' hangen beiden samen met de geloofsgetuigenis en vertegenwoordigen er essentiële elementen in. Het bewijs hiervoor in de Qor'aan en de Soenna is aanzienlijk.

Neem, wat betreft de Qor'aan, maar eens de volgende ayat in overweging:

Laat de gelovigen de ongelovigen niet als helpers nemen in plaats van de gelovigen en iedereen die dat doet zal nooit door Allah op wat voor manier dan ook geholpen worden; behalve als jullie echt bang zijn voor een gevaar van hen.

En Allah waarschuwt jullie voor Hemzelf en tot Allah is de uiteindelijke terugkeer.

(Qor'aan 3:28)

En Hij zegt:

Zeg: "Als jullie (echt) van Allah houden, volg mij, Allah zal van jullie houden en jullie je zonden vergeven. En Allah is de Barmhartige, de Genadevolle. Zeg: "Gehoorzaam Allah en Zijn Boodschapper." Maar als zij zich afkeren, dan houdt Allah niet van de ongelovigen!"

(Qor'aan 3:31-32)

Over de doelen van de vijanden van Allah gesproken zegt Hij:

Zij willen dat jullie het geloof verwerpen, zoals zij (het geloof) verwerpen en dat

jullie gelijk worden. Neem hen dus niet tot bondgenoten, tot zij op de weg van Allah zijn gekomen

(Qor'aan 4:89)

En ook:

O, jullie die geloven! Neem niet de joden en de christenen als bondgenoten, zij zijn bondgenoten voor elkaar.

(Qor'aan 5:51)

En tenslotte:

O, jullie die geloven! Iedereen van jullie die zijn rug tot zijn godsdienst keert, Allah zal mensen voortbrengen die Hij liefheeft en zij hebben Hem lief; nederig ten opzichte van gelovigen, ferm ten opzichte van ongelovigen, vechtend op de weg van Allah en nooit bang voor de schande van degenen die tot schande maken.

(Qor'aan 5:54)

We zullen slechts een paar van de vele hadiths en verslagen van de sahaba met betrekking tot dit onderwerp noemen: Imam Ahmad heeft van Jarir ibn Abdoellah overgeleverd dat de Profeet ﷺ hem een eed liet zweren om 'elke moslim raad te geven en bij elke ongelovige vandaan te blijven.'

Ibn Dhayba leverde over dat de Profeet zei: "De sterkste binding van het geloof is liefde terwille van Allah en vijandschap terwille van Allah." Ibn Abbas heeft overgeleverd dat de Profeet ﷺ zei: "De sterkste binding van geloof is loyaliteit terwille van Allah en tegenstand terwille van Allah; liefde terwille van Allah en vijandschap terwille van Allah."

Van Ibn Abbas is eveneens overgeleverd dat hij gezegd heeft: "Wie liefheeft terwille van Allah en haat terwille van Allah, en wie een vriendschap terwille van Allah bezegelt, of een vijandschap afkondigt terwille van Allah, zal vanwege dit de beschermingen van Allah ontvangen. Niemand kan oprecht geloof proeven behalve hierdoor, zelfs als zijn gebeden en vasten veelvuldig zijn. Mensen kwamen bij elkaar om rond de aangelegenheden van de wereld hun relaties op te bouwen, maar het zal hen in geen enkel opzicht baten.

Sheich Soeleiman ibn Abdoellah ibn Mohammed ibn Abdoel Wahhab lichtte de woorden van Ibn Abbas toe door te zeggen dat de betekenis van 'een vriendschap bezegelen terwille van Allah' de verplichting aangeeft om relaties van liefde en vertrouwen op te bouwen terwille van Hem; dit is vriendschap terwille van Allah. Het geeft ook aan dat

eenvoudige sympathie niet genoeg is, wat werkelijk bedoeld wordt, is dat liefde gebaseerd is op bondgenootschap. Dit brengt hulp, eer- en respectbetoon met zich mee. Het betekent met degenen samen te zijn die je in woorden en daden liefhebt.

Wat betreft vijandschap terwille van Allah, dit omvat de verplichting in om afkeer te verklaren terwille van Hem, zich te verzetten terwille van Allah. Dit houdt in: verzet plegen in daden, de wapens opnemen tegen Zijn vijanden, hen te mijden, en ver bij hen vandaan te blijven in woorden en daden. Dit bewijst dat eenvoudige oppositie van de geest niet voldoende is, en dat het een totaal eerbewijs moet zijn aan je toewijding, want Allah zegt:

Voorwaar er is een uitmuntend voorbeeld voor jullie in Ibrahim en degenen met hem, toen zij tegen hun volk zeiden: “Waarlijk, wij zijn vrij van jullie en alles wat jullie naast Allah aanbidden, wij hebben jullie afgewezen en er is tussen jullie en ons een vijandschap begonnen en altijd durende haat - tot jullie alleen in Allah geloven.

(Qor’aan 60:4)

Dit alles brengt ons tot de conclusie dat loyaliteit terwille van Allah in feite betekent, Allah lief te hebben en Zijn dien te helpen; het betekent degenen lief te hebben, die hem gehoorzamen en hen te helpen. Verzet terwille van Allah is kwaadheid voelen ten opzichte van de vijanden van Allah en weerstand tegen hen te bieden. Hierom heeft Allah de eerste groep de ‘partij van Allah’ genoemd en de tweede de ‘partij van sheitan.’

Allah is de behoeder van degenen die geloven. Hij brengt hen uit de duisternis in het licht. Maar voor degenen die niet geloven zijn hun helpers de afgoden, zij brengen hen van het licht in de duisternis. Dat zijn de bewoners van het vuur en zij zullen daarin voor altijd verblijven.

(Qor’aan 2:257)

En Hij zegt:

Degenen die geloven vechten voor de zaak van Allah en degenen die niet geloven vechten voor de zaak van sheitan. Vechten jullie dus tegen de vrienden van sheitan; waarlijk, de samenzwering van sheitan is altijd zwak.

(Qor’aan 4:76)

Het is bekend dat Allah nimmer een profeet voor Zijn missie zond, zonder eveneens zijn tegenstanders te verheffen:

Allah zegt:

En zo hebben Wij voor elke profeet een vijand - duivels van onder de mensen en

de djinn, elkaar inspirerend met prachtige praat als waanideeën.

(Qor'aan 6:112)

Het kan zijn dat de tegenstanders van de Goddelijke Eenheid over enige lering beschikken, een deel van de Openbaring en een bewijs. Zoals Allah zegt:

Wanneer toen hun boodschappers met duidelijke bewijzen tot hen kwamen waren zij blij met datgene wat zij hadden aan kennis en met datgene wat zij gewoonlijk bespotten werden zij omsingeld.

(Qor'aan 40:83)

Het is de plicht van elke moslim om alles van Allahs dien te leren, wat voor hem als een wapen kan dienen in de strijd tegen de vrienden van satan. Hij moet in dit opzicht geen angst of bange vermoedens koesteren, want de strategie van de duivel is altijd zwak. Allah zegt:

En dat Onze legers echt de overwinnaars zouden zijn.

(Qor'aan 37:173)

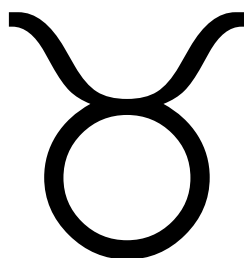
Voor het leger van Allah zal de overwinning zijn, zowel in discussie en betoog als in oorlog en strijd. Op deze manier zal een gewone man van de partij van Allah duizend geleerden van de ongelovigen overwinnen.

Als het doel van de vijanden van de islam, of het nu atheïsten of joden, christenen of modernisten, zionisten of communisten, de verzwakking van de 'aqiedah van de moslims is, en de uitholling van hun unieke aard teneinde hen de eed van het uitverkoren volk te maken (zoals onder worden gebracht in 'The protocols of the Elders of Zion') dan dient de noodzaak van deze zaak elke moslim duidelijk te zijn.

We moeten allemaal opletten, zowel voor onszelf als voor degenen die met ons zijn, opdat we alle moslims kunnen waarschuwen die wegglijden in de afgrond van afvalligheid, hen kunnen waarschuwen voor de verraderlijke oproep van de ongelovigen tot wat zij 'broederschap en gelijkheid' noemen; hen waarschuwen voor de valse bewering, dat de religie voor Allah is, maar het nationalisme voor de massa. We zullen later gedetailleerder op dit punt terugkomen.

Voor dit moment is het bewijs van de Qor'aan en de Soenna duidelijk, dat bondgenootschap vereist wordt door de geloofsgetuigenis, aangezien dit een wezenlijk onderdeel van haar betekenis is. Zoals Ibn Taimiya gezegd heeft: "De geloofsgetuigenis: 'Er is geen god dan Allah,' vraagt van je alleen lief te hebben terwille van Allah, en alleen te haten terwille van Allah; bindingen aan te gaan alleen terwille van Allah en vijandschap te verklaren alleen terwille van Allah. Het vraagt van je lief te hebben wat

Allah liefheeft, en te haten wat Allah haat.' Het vraagt ook van je, je met de moslims te verbinden, waar je ze ook vindt en de ongelovigen te bestrijden, zelfs als ze je naaste verwanten zijn.

Hoofdstuk 4

De geloofsgetuigenis: op de tong en in het hart

Volgens Ibn al-Qayim bestaat geloof in de Goddelijke eenheid niet simpelweg uit zeggen dat Allah de enige Schepper is, en dat Hij de Heer en Meester van alle dingen is. Dit waren de heidenen gewend te zeggen, terwijl ze tegelijkertijd vele goden aanbaden. Geloof in de Goddelijke eenheid betekent niet alleen het liefhebben van Allah, maar ook overgave aan Hem, nederigheid ten opzichte van Hem, complete gehoorzaamheid jegens Hem en toewijding aan Hem alleen. Het betekent dat we streven naar Zijn tevredenheid in al onze woorden en daden, bij alles waar we ons aan vasthouden en bij alles wat we geven, in onze liefde en onze haat. Het dient nimmer verward te worden met de behoefte om niet te gehoorzamen, of te doen wat je wilt in misleid eigenbelang.

Wie dit voor ogen houdt zal de woorden van de Profeet ﷺ begrijpen: “Waarlijk, Allah heeft het Vuur verboden te nemen van degene die zegt: ‘Er is geen god dan Allah,’ en die dit zegt voor de tevredenheid van Allah’, en in een andere hadiths: ‘Wie zegt: ‘Er is geen god dan Allah,’ zal het Vuur niet betreden.’

Dus wat betekenen deze verslagen nu eigenlijk? Veel mensen hebben ze verkeerd begrepen, en gingen zo ver te zeggen dat deze uitspraken later afgeschaft waren, en dat ze gedaan waren voor de shari’ah voltooid was, voor we wisten wat we moesten doen en moesten laten. Anderen hebben gezegd dat het vuur, waarnaar verwezen wordt. De hel van de ongelovigen is, terwijl anderen de daadwerkelijke betreding van het vuur opvatten als ‘voor eeuwig betreden’; ‘aldus:... zal het Vuur niet (voor eeuwig) betreden.’ Dit zijn een paar van hun ongegronde interpretaties.

In feite zei de Profeet ﷺ niet dat dit louter zou gebeuren door deze geloofsgetuigenis uit te spreken; dit zou ons totale begrip van de islam tegenspreken. De hypocrieten spreken

deze woorden met hun tongen uit, maar ze zijn voorbestemd voor de schacht van de Hel, en zullen zelfs strenger gestraft worden dan degenen die daadwerkelijk het feit betwisten, dat er geen andere god is dan Hij. Waarnaar in de hadith verwezen wordt is uiteraard een zaak die zowel het hart als de tong aangaat.

Terwijl het hart moet geloven, moet het zich de waarheid ook realiseren: het moet de betekenis van de woorden van de geloofsgetuigenis beseffen, wat ze verwerpen en wat ze erkennen; beseffen, dat er geen andere godheid is dan Allah; en beseffen dat de toekenning van goddelijkheid aan iets anders ten enenmale onmogelijk is. Derhalve moet haar betekenis voor ogen gehouden worden, bewust en weloverwogen, met zekerheid en drang. Dit is wat je tegen het Vuur beschermt.

Dit brengt ons bij het verhaal van de man, die honderd mensen vermoord had, en alhoewel er geloof in zijn hart opkwam, schonk hij er geen aandacht aan, en duwde het uit zijn inborst; maar toen hij bij de poort van de dood kwam, kwam het weer zijn hart binnen en zodoende werd hij een van degenen die het Paradijs binnengaan.

En ook het verslag van de prostituee, wier hart bewogen werd door de aanblik van een hond die stierf van de dorst naast de rand van een put, uit wanhoop stof oplikkend. Zonder enig hoger doel, of hoop op beloning, vulde ze haar schoen tot de rand en gaf het aan de hond. Hoewel mensen normaal gesproken het dier sloegen, nam zij het bij de poot en gaf het te drinken, tot het uitgedronken was, wetende dat het haar noch kon belonen noch bedanken. Haar verheven daad van liefde wiste al haar voorgaande zonden uit en dit is hoe ze vergeven werd.

Imam Moeslim doet verslag van een hadith, waarin de Profeet ﷺ zegt: “Eenieder die zegt: ‘Er is geen god dan Allah,’ en verwierp wat hij naast Allah gewend was te aanbidden, zal ervaren dat zijn leven en bezit beschermd zijn, en zijn beloning is bij Allah.’

Mohammed ibn Abdoel Wahhab maakt duidelijk dat dit het beste bewijs is, dat we hebben van de werkelijke betekenis van de geloofsgetuigenis, aangezien leven noch bezit beschermd zijn door eenvoudigweg deze woorden uit te spreken; ja het heeft in het geheel geen betekenis om ze uit te spreken, of ze te verdedigen, noch zelfs om alleen Allah aan te roepen. Je leven en je bezit zijn niet beschermd tot je daadwerkelijk verwerpt, wat je gewend was te aanbidden naast Allah; en als je hierover de minste twijfel of aarzeling hebt, dan ben je nog steeds buiten de islam.

Dit zou de dwaling van de Moerdji’a-sekte moeten aantonen, die zeggen dat geloof gelijk staat aan kennis, en ongeloof aan onwetendheid, en die derhalve daden scheiden van geloof. Iedereen weet dat de afgodendienaren van Mekka begrepen wat de Profeet ﷺ

bedoelde met het gezegde: 'Er is geen god dan Allah.' Ze begrepen het en geloofden erin, maar ze weigerden hooghartig het te erkennen, en zodoende baatte hun geloof in de Ene God, de Voorziener, de Brengen van Leven en Dood, hen in het geheel niet. Als de Profeet ﷺ hen zei: "Zeg: 'Er is geen god dan Allah' dan zeiden ze:

Hij heeft (alle) goden in één god veranderd. Waarlijk, dit is iets vreemds!'

(Qor'aan 38:5)

Het rare is, dat terwijl de ongelovigen weten dat de geloofsgetuigenis meer inhoudt dan het uitspreken van de woorden, begrijpen sommige mensen, die beweren dat ze moslim zijn, dat niet. Ze veronderstellen dat deze verslagen betekenen, dat een simpele uiting van de woorden 'Er is geen god dan Allah' het enige is dat vereist is, zonder dat iets van de betekenis in hun harten doordringt. Maar wijzere mensen begrijpen dat het betekent, dat er geen andere schepper is dan Allah, geen andere voorziener, gever van leven, bringer van dood, en geen ander die alle dingen in zijn hand houdt. Niettemin kan er nog steeds geen baat gevonden worden door te weten wat de geloofsgetuigenis betekent, als je zonder enig geloof bent. Dit werpt een nieuw licht op de betekenis van de overleveringen waarin de Profeet ﷺ de simpele herhaling van deze woorden noemt, zoals: 'Mij is bevolen te strijden tegen de mensen, tot ze zeggen 'Er is geen god dan Allah.'

Sommige mensen wensen hiermee te suggereren, dat iedereen die de geloofsgetuigenis uitsprekt geen ongelovige is, en dat we hem niet moeten bestrijden, ongeacht wat hij verder doet. Deze mensen dienen in herinnering te roepen, dat de Profeet ﷺ de joden bevocht en hen vervloekte, ook als zeiden ze: 'Er is geen god dan Allah' . En dat niet alleen, maar de sahaba van de Profeet bestreden ook de Bani Hanifa, die niet alleen zeiden: 'Er is geen god dan Allah' en Mohammed is de Boodschapper van Allah, maar ook het gebed verrichtten en beweerden moslims te zijn; dit gold eveneens voor de mensen, waarvan Ali ibn Abi Talib levend verbrand werd, omdat hij zei dat hij een incarnatie was van Allah.

Maar als je dit soort mensen vraagt naar het geval van iemand, die het wederopstaan van de doden ontkent, zeggen ze dat hij ongelovig is en dat we hem moeten bevechten, zelfs als hij zegt: 'Er is geen god dan Allah.' Ze zijn het ermee eens, dat iemand die één van de vijf zuilen van de islam betwist, ongelovig is en bevochten dient te worden met de pen en met het zwaard, ook al zou hij de geloofsgetuigenis uitspreken.

Het tegenstrijdige is echter, dat geen van deze ontkenningen betrekking heeft op het centrale uitgangspunt van de islam, dat de erkenning van de Goddelijke Eenheid is, en toch zijn deze mensen bereid tegen hen ten strijde te trekken - maar wanneer het een zaak is, van iemand die het wezen van het geloof verwerpt, namelijk de Goddelijke Eenheid van Allah, dan voorzien ze hem van een excuus voor zijn verwerping, ook al is

het de ware bron en fundering van de dien.

Derhalve wordt het duidelijk, dat deze mensen de vijanden van Allah zijn, en dat ze in het geheel niet begrepen hebben wat de Profeet ﷺ gezegd heeft. Het is bekend, dat wanneer zo iemand zichzelf moslim verklaart, we afwachting met hem om dienen te gaan, tot hij iets doet, dat zijn bewering duidelijk tegenspreekt. Allah zegt:

O, jullie die geloven! Wanneer jullie gaan (vechten) voor de zaak van Allah, controleer dan (de waarheid) en vertel niemand wie jullie groet (door moslim te worden): jij bent geen gelovige,” (door) het zoeken naar vergankelijke goederen van het wereldse leven. Er zijn veel meer voordelen en goederen bij Allah. Zoals hij nu is, waren jullie vroeger ook, tot Allah Zijn gunsten over jullie heeft uitgestort, wees daarom voorzichtig in het onderscheid. Allah is zich altijd bewust van wat jullie doen.

(Qor’aan 4:94)

Dit vers geeft de noodzaak van terughoudendheid aan, tot het moment waarop je zeker van de situatie bent, aangezien Allah zegt: “Wees voorzichtig.” Als het duidelijk wordt dat iemand in vijandschap met de islam leeft, bevecht hem dan. Als dit niet het geval zou zijn, dan zou het bevel om de situatie te verifiëren alvorens te vechten, betekenisloos zijn.

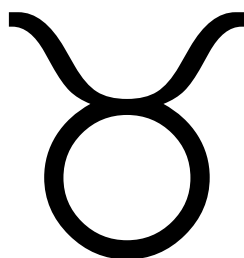
Zo heeft de Profeet ﷺ over de Kharijites gezegd: “Waar je ze ook vindt, bestrijd hen, want als ik hen zou ontdekken, dan zou ik ze net zo vernietigen, als de mensen van ‘Aad vernietigd werden.”

Hij zei dit, ook al waren ze uiterst nauwgezet in hun toewijding en in hun aanbidden, zodanig dat de sahaba, met wie ze gestudeerd hadden, zich bescheiden voelden ten opzichte van hen. Hun geloofsgetuigenis baatte hen echter niet, evenmin als de volledigheid van hun aanbidding, of zelfs hun dienst aan de islam, sinds ze de shari’ah verlaten hadden.

Elk intelligent persoon begrijpt, dat als de hele zaak afhing van een enkel woord, en niet meer dan een woord, dan zou het voor de Qoraish eenvoudig zijn geweest om het te zeggen. Dan zouden ze gezegd hebben: ‘Er is geen god dan Allah’, waarmee ze zowel zichzelf een boel moeilijkheden, als hun goden bespotting bespaard zouden hebben. Maar ze wisten dat de geloofsgetuigenis een verbintenis inhoudt, en het was deze verbintenis die hun macht en aanzien in het land in gevaar bracht.

Het punt is hier, dat de islam een kracht is, die alle mensen van de onrechtvaardige slavernij van elkaar bevrijdt. En de mensheid in dienst plaats van de Ene, de Zegevierende. De mate van hun angst voor Allah werd de maatstaf van hun waarde en uitmuntendheid onder de mensen. Derhalve was er geen plaats voor de gewoonten en

gebruiken van de djahiliyyah, overgeërfd van ouders en grootouders. Elke goedhartige, oprechte moslim moet naar de volledige verwerkelijking van de geloofsgetuigenis streven, opdat eenieder van ons Allah kan aanbidden met wijsheid, kennis en zekerheid. Dit is de echte uitdaging van de islam.

Hoofdstuk 5

De effecten van de geloofsgetuigenis op het hart

Aboe A'la al-Mawdoedi noemt in zijn boek 'Fundamentals of islam' negen effecten van de geloofsgetuigenis op het hart.

Ten eerste: Als gelovige ben je niet bekrompen zoals degene, die in veel goden geloven of het bestaan van Allah in zijn geheel betwijfelen.

Ten tweede: Als gelovige heb je een gevoel van eigenwaarde en waardigheid, aangezien het Allah alleen is die goed en kwaad brengt, en Hij alleen brengt leven en dood. Wijsheid, macht en gezag behoren Hem toe. Vanwege dit voelt het hart geen angst voor iets anders dan Hem. Geen hoofd buigt voor een ander, niemand wordt vernederd voor een ander. Niemand mag een ander vrezen of geïntimideerd worden door menselijke macht of majesteit, aangezien alleen Allah Majestueus en Almachtig is over alle dingen. In contrast hiermee zien we, dat de ongelovigen, de christenen en de joden, en de heidenen en de atheïsten elkaar onderwerpen.

Ten derde: Als gelovige wordt je gevoel van eer en zelfwaardering geïnspireerd door het geloof. De moslim kent nederigheid zonder vernedering, en eergevoel zonder trots. Sheitan kan zijn eergevoel niet aantasten of hem verwaandheid inblazen, aangezien hij zich welbewust is, dat het Allah is Die hem alles gegeven heeft wat hij heeft, en Die in staat is om alles te verwijderen, op elk moment. Daarentegen zie je de atheïst barsten van trots als enig wereldlijk goed hem toegevallen is.

Ten vierde: als gelovige heb je de kennis en de zekerheid dat het alleen door zuivering van het ego en door het doen van goede daden is, dat er succes verkregen kan worden. De ongelovigen hebben alleen de valse hoop, dat de 'zoon' van God de zonden van de wereld zal wegwassen; of dat ze, aangezien zij zelf 'zoons' van God zijn en Zijn

hoge priesters, niet gestraft zullen worden voor hun zonden; of dat ze door de bemiddeling van de edelen en godvruchtigen geholpen zullen worden; of dat hun offergaven en geschenken aan hun goden hen de permissie geeft te doen wat ze willen. Wat betreft de atheïst, die meent dat zijn bestaan in deze wereld zonder doel is en niet volgens een hoger plan geleid wordt; zijn goden zijn zijn eigen passies en verlangens. Aan deze dingen heeft hij zijn leven gewijd.

Ten vijfde: de gelovige in deze 'aqiedah zal geen wanhoop of vertwijfeling kennen aangezien hij gelooft dat Allah de Meester is van alles hetgeen in de hemelen en de aarde is. Zodoende wordt zijn hart gerustgesteld met vrede en hoop. Zelfs wanneer hij zich zwak voelt en verslagen is, wanneer het leven hem zwaar valt, dan weet hij dat degenen die Allah onder Zijn hoede heeft, niet verwaarloosd of in de steek gelaten zullen worden, zolang zij op Allah steunen en hun vertrouwen in Hem stellen. De ongelovigen verkiezen het om op hun eigen zwakke bronnen te steunen, maar hoe snel neemt de vertwijfeling geen bezit van hen, en drijft hen tot wanhoop, ja zelfs tot zelfmoord!

Ten zesde: het geloof in deze 'aqiedah ontwikkelt in iemand grote gedrevenheid, standvastigheid, geduld, geloof en vertrouwen, aangezien je betrokken bent bij de grootste onderneming: het zoeken naar het welbehagen van Allah. Je voelt werkelijk dat hetgeen je sterkt, de kracht van Hem is, Die de hemelen en de aarde bezit. Zo wordt de kracht en de gedrevenheid van de gelovige, met zijn op vertrouwen gebaseerde vastberadenheid als een berg die geen menselijke kracht kan verzetten. Kan er ooit zo'n kracht en vertrouwen als dit bestaan, om iemands ongeloof te bezielen?

Ten zevende: de gelovige ontleent zowel kracht als steun uit de geloofsgetuigenis, aangezien je erdoor uit de greep van twee dingen blijft, die je kracht kunnen ondermijnen, namelijk liefde voor de wereld en vrees ervoor. Liefde voor de wereld is het vooropzetten van liefde voor jezelf, je echtgenoot of je geld voor de liefde van Allah. Vrees voor de wereld is een angst voor een onbekende kracht, buiten de macht van Allah, die erop wacht om je te vernietigen. De gelovige weet dat er geen god is dan Allah, en zodoende kunnen geen van deze dingen de macht over zijn hart grijpen, omdat het gerustgesteld is door het feit dat Allah de Enige Eigenaar van zowel leven als bezit is. Wanneer je jezelf wijdt aan de tevredenheid van je Heer, ongeacht de prijs, dan realiseer je je plotseling dat niemand je leven af kan nemen, geen mens of dier; het pistool, het zwaard noch de steen doen sterven; het is God alleen die de dood brengt.

Er is geen sterkere gedrevenheid dan van iemand die in Allah gelooft. Niemand kan hem intimideren, en geen leger bevreesd hem, noch flitsende zwaarden noch een regen van kogels. Wanneer een gelovige zichzelf opmaakt voor de strijd op de weg van Allah, dan is zijn kracht vertienvoudigd. Wat blijft er dan nog over van de christenen en de joden, de

ongelovigen en de atheïsten.

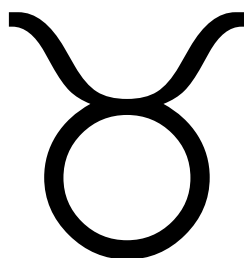
Ten achtste: door te geloven in de geloofsgetuigenis kun je het bevel over je eigen leven overnemen, eigenwaarde ontlenen aan jezelf, je vertrouwen en je vastberadenheid, en zodoende je hart reinigen van de invloed van gierigheid, jaloezie, lafheid, wrok en alle andere ondeugden.

Ten negende: en veruit de belangrijkste van deze effecten op het hart, is de kennis dat de geloofsgetuigenis tot begrip leidt van Allahs wet, die je erbij helpt om hem zorgvuldig na te leven. Zodoende besef je terdege het feit, dat Allah op de hoogte is van alles, en dat Hij je nader is dan je eigen halsslagader; en alhoewel je aan veel gevaren kunt ontsnappen, is er geen ontsnapping mogelijk aan Allah.

De mate waarin het geloof de menselijke geest vervult bepaalt op haar beurt de mate van iemands gehoorzaamheid aan de wetten van Allah, zijn respect voor Allahs grenzen en zijn afstand tot wat Allah verboden heeft, en zijn haast om goede werken te verrichten en Allahs bevelen op te volgen.

De geloofsgetuigenis is de eerste van de vijf essentiële zuilen van de islam. Het is eveneens de belangrijkste van hen, wanneer het nodig is om de mate van iemands geloof vast te stellen. De moslim is een gehoorzame dienaar die dicht bij Allah blijft. We kunnen dit niet doen, zonder dat we vanuit de grond van ons hart geloven, dat er geen god is dan Allah. De geloofsgetuigenis is de bron van de islam en de basis van haar kracht. Ongeacht de details van ons geloof of de verschillende schakeringen van wettelijke visies, berust alles uiteindelijk op deze ene verklaring: de macht van de islam berust op niets anders. Als dit ooit verloren zou gaan, dan zou er helemaal niets overblijven van onze dien!

Ibn Rajab, in zijn commentaar op de geloofsgetuigenis, citeert Soefiyan ibn Uyaynah: ‘Allah schonk geen grotere zegening aan Zijn dienaren dan de kennis, dat er geen god is dan Allah. Voor de mensen van het Paradijs zijn deze woorden hetzelfde als koel water is voor mensen die op verdroogde aarde wonen. Aan de hand ervan wordt de weegschaal van de Hemel en de Hel opgemaakt. Hiervoor werden Boodschappers in de strijd gestuurd. Wie ervan verklaart, dat het zo is, diens bezit en leven zijn beschermd; maar wie het verwerpt, zal zichzelf vernietigd vinden. Het is de sleutel tot het paradijs en de enige oproep van alle Boodschappers.’

Hoofdstuk 6

Wat de geloofsgetuigenis verwerpt

We hebben nu de betekenis van de geloofsgetuigenis besproken, de verplichtingen die het op de gelovige legt, haar wezen en haar effecten op degenen, die haar verkondigen. Teneinde een completer beeld te geven van de precieze betekenis van de woorden ‘Er is geen god dan Allah’ , zullen we onze aandacht nu richten op hetgeen ermee in strijd is.

Het is algemeen bekend dat ongeloof, shirk, hypocrisie en afvalligheid allemaal totaal in tegenspraak zijn met de islam. Voor we dit punt bespreken, dienen we misschien eerst de noodzaak te noemen, om onze standpunten te onderbouwen, met zowel primaire als secundaire bronnen. Door de bronnen met elkaar te vergelijken, kan er een overtuigend weerwoord op de beweringen van de Moerji’a en andere sekten gevonden worden. Deze methode zal zowel de verdraaiing aantonen, die inherent is aan de opvattingen van dergelijke groepen als de Moerji’a en aan het extremisme van de Kharijites, die beiden van het rechte pad afgeweken zijn. De islam neemt een koers van gematigdheid in, tussen verwaarlozing enerzijds en overdrijving anderzijds.

Het onderwerp is veelbesproken, zowel in het verleden als in het heden, en elke opvatting heeft zijn voorstanders. Ibn al-Qayim heeft er uitvoerig over gesproken. Hij zegt: ‘Ongeloof en geloof sluiten elkaar wederzijds uit: als een van hen verdwijnt, neemt de ander zijn plaats in.

Geloof is fundamenteel en bestaat uit vele takken, waarvan elk bekend kan zijn als ‘iman’: haar takken zijn het gebed, de zakat, de hadj en het vasten, evenals daden van het innerlijk, zoals bescheidenheid, vertrouwen op Allah, vrees voor Allah en Hem benaderen. De minste van haar takken is het verwijderen van een obstakel van de weg, als een daad van geloof.

Er zijn takken van iman, die vitaal zijn voor het bestaan van geloof; één hiervan is de geloofsgetuigenis. Maar er zijn andere, die niet vitaal zijn voor geloof; het verwijderen van een obstakel van de weg is hier een voorbeeld van. Tussen deze twee uitersten zijn er takken van iman, die eerder in verband zullen worden gebracht met de geloofsgetuigenis, en anderen die eerder in verband zullen worden gebracht met het verwijderen van obstakels.

Ongeloof is eveneens fundamenteel en heeft zijn takken. Zoals een tak van iman verband houdt met geloof, zo houdt een tak van ongeloof verband met koefr. Als bescheidenheid een kenmerk is van geloof, dan is onbescheidenheid er een van ongeloof. Als eerlijkheid van geloof komt, dan komt oneerlijkheid van gebrek aan geloof. Het gebed, de zakat, de hadj en het vasten zijn takken van geloof, terwijl afstand van hen doen een soort van ongeloof is. Om te heersen aan de hand van wat Allah geopenbaard heeft, is een eigenschap van degenen die geloof hebben, maar te heersen volgens een andere wet is een eigenschap van degenen die zonder geloof zijn. Alle ongehoorzaamheid komt van ongeloof en alle gehoorzaamheid komt van geloof.

De takken van het geloof zijn van tweeërlei soort; de eerste is het woord, en de andere is de daad. Op dezelfde manier nemen de takken van ongeloof die vorm aan van ofwel een gesproken woord of een verrichte daad.

Van de takken van geloof die verband houden met het woord, zijn er die, als ze verdwijnen, ertoe leiden dat het geloof zelf verdwijnt. Dit geldt ook voor die takken van geloof die verbonden zijn met daden. Wanneer zo'n daad onverricht blijft, is het gevolg een verduistering van het geloof.

Zo zijn ook de takken van het ongeloof van twee soorten: zowel woorden als daden. Hieruit volgt derhalve, dat het opzettelijk uitspreken van een woord van ongeloof daadwerkelijk resulteert in ongeloof, aangezien dit een van de takken is van koefr. Hetzelfde geldt voor het verrichten van een daad van ongeloof, zoals het buigen voor een afgodsbeeld of spotten met de Qor'aan, aangezien koefr er de wortel van is.

We moeten derhalve beseffen, dat geloof een zaak is van zowel woord als daad. Woorden omvatten zowel de privé-getuigenis aan jezelf, wat innerlijke overtuiging is; als de publiekelijke verklaring aan de wereld, wat de geloofsgetuigenis is. Wat betreft daden: de privé daad is de innerlijke vastbeslotenheid, oprechtheid en intentie, die bekend is aan het hart en aan Allah. Publiekelijke daden zijn de uiterlijke handelingen van ieder van ons in de wereld. Als deze vier dingen verdwijnen, dan is het geloof ook verdwenen.

Als het hart geen oprechtheid kent, dan kan wat je verder aan geloof hebt je niet baten, want oprechtheid moet aan geloof voorafgaan. Oprechtheid maakt geloof de moeite

waard, en zonder dit stellen daden van het hart niets voor. Dit is de wortel van het meningsverschil tussen de ahl'oel-soenna wa'l-jama'a en de Moerji'a sekte. De ahl'oel-soenna wa'l-jama'a staan op het standpunt dat geloof vernietigd zou worden, en dat oprechtheid zinloos zou zijn in de afwezigheid van de innerlijke daad van het hart; namelijk liefde voor en overgave aan de boodschap. Het geloof van Iblies (oftewel sheitan) en van de Farao en zijn mensen, en van de joden en de polytheïstische Arabieren, en van alle anderen die ogenschijnlijk de oprechtheid en de waarheid van de Profeets boodschap erkennen □, werd op deze manier vernietigd. Hoewel zij zowel innerlijk als uiterlijk ermee instemden, en zelfs protesteerden, dat ze het niet hadden ontkend, volgden ze hem niet noch stelden ze hun vertrouwen in hem.

Als het waar is dat geloof verdwijnt als de innerlijke daden van het hart afnemen, dan is het ook waar dat geloof direkt verband houdt tot de meest betekenisvolle van je uiterlijke handelingen. Dit is vooral waar, als je daden de liefde in je hart beletten en je verlangen het te volgen, dit ondermijnt vervolgens elke oprechte toegewijdsheid die je gehad moge hebben, zoals in het hierboven gegeven voorbeeld. Als je hart geen innerlijke gehoorzaamheid kent, dan zal je ook uiterlijk niet in staat zijn te gehoorzamen. Maar als je hart gevolgd en gehoorzaamd zou hebben, dan zou jij hetzelfde gedaan hebben. Wie niet kan gehoorzamen, heeft gebrek aan de oprechte motivatie om te gehoorzamen; dit is de aard van het geloof.

Geloof is geen zaak van eenvoudige oprechtheid van geloof, zoals sommigen hebben beweerd. Het is eerder oprecht geloof in de noodzaak van gehoorzaamheid en van het hart te volgen. Ook leiding betekent niet eenvoudigweg het kennen van de waarheid en de argumenten die het onderbouwen. Het betekent ook dat je de noodzaak inziet van het volgen van de leiding, en ermee in overeenstemming te handelen. Zonder deze verwezenlijking zou leiding noch compleet, noch voldoende zijn; netzo min als eenvoudig geloven in de oprechtheid van de boodschap op zichzelf geen oprecht geloof vormt.

Ongeloof is eveneens van twee soorten: een is ongeloof door innerlijk koppigheid en opstandigheid, en de ander is uiterlijke handeling.

De eerste houdt het koppig ontkennen in, dat de Profeet □ met de kennis van zijn Heer kwam, de kennis van Zijn Namen en Attributen, de kennis van Zijn werken, en de kennis van Zijn shari'ah. Dit soort ongeloof is totaal tegengesteld aan geloof.

Wat betreft het ongeloof in daden: dit kan verdeeld worden in een ongeloof dat geloof tegensprekt, en een die dat niet doet. Sommige van de daden die het geloof tegenspreken zijn de aanbidding van afgoden, het bespotten van de Qor'aan, en het vermoorden of belasteren van een profeet. Zonder twijfel zijn heersen volgens iets anders dan wat Allah

geopenbaard heeft en afzien van het gebed, daden van ongeloof. Het is niet mogelijk om te zeggen, dat we iemand die een van deze dingen doet, geen ongelovige zouden moeten noemen, aangezien zowel Allah als Zijn Profeet beiden op deze manier naar zulke mensen verwezen hebben. Want volgens wat de Profeet ﷺ heeft gezegd is; wie heerst volgens iets anders dan wat Allah heeft geopenbaard en wie het gebed nalaat, is een ongelovige.

Er blijft niettemin een onderscheid tussen handeling en overtuiging bestaan, en terwijl we op grond van sommige daden kunnen zeggen dat iemand een ongelovige is, is dit geen bewijs dat hij niet gelooft. We weten dat Allah iemand die niet heerst volgens wat Hij heeft geopenbaard geen ongelovige in absolutie zin van het woord noemt, noch noemde de Profeet ﷺ iemand die het gebed naliët een ongelovige in absolute termen. De Profeet ontkende geloof, om precies te zijn, in het geval van de overspelige, de dief, de dronkaard en bij de man die zijn burens lastig valt.

We hebben ook de hadith: “Wie een waarzegger bezoekt en gelooft wat hij zegt, of sodomie bedrijft met zijn vrouw, is vrij van hetgeen aan Mohammed geopenbaard is.

Hij, moge Allah hem zegenen en hem vrede schenken, zei ook: “Als een man tegen zijn broeder zegt: ‘O ongelovige,’ dan is een van hen erin gevallen.”

“Iemand kan zich aan de wetten van Allah houden, de grenzen niet overschrijden noch hetgeen verboden is naderen, zich haasten om goede werken te doen en Allahs bevelen op te volgen, alleen in overeenstemming met de diepte van zijn geloof.

Allah heeft melding gemaakt van iemand die een deel van de Openbaring volgt en een deel ervan nalaat, door te geloven in het deel dat hij volgt en niet in het deel wat hij niet volgt.

Hij zegt:

En (herinner je) dat Wij het verbond met jullie afsloten (zeggende): “Vergiet geen bloed van jullie mensen, noch ban jullie mensen uit hun huizen. Bekrachtig dit dan en wees (hier) getuige van. Hierna zijn jullie het die elkaar vermoorden en een gedeelte van jullie uit hun huizen verjagen, hen in zonde en overtreding helpend. En als zij als gevangenen tot jullie komen, leggen jullie ze een losprijs op, hoewel hun uitbanning voor jullie verboden was. Geloven jullie dan in een deel van de geschriften en verwerpen de rest? Wat is dan de prijs van degenen die dit onder jullie doen. Behalve schande in het leven van deze wereld en op de dag van de opstanding zullen zij de zwaarste bestraffing toegewezen krijgen. En Allah is zich niet onachtzaam van wat jullie doen.

(Qor'aan 2:84-85)

Allah zegt dat ze akkoord gingen met Zijn Verbond, waarvan Hij hen gebood zich eraan te houden. Een deel ervan was, dat ze elkaar niet zouden vermoorden, of elkaar uit hun huizen zouden verjagen. Hij zegt dan, dat ze Zijn bevelen niet gehoorzaamden en een deel van hen viel de ander aan en joeg hen weg. Dit was hoe ze niet geloofden in de Openbaring, die tot hen kwam. Dan eindigt Hij door te zeggen dat ze een deel van de verslagen partij vrij zouden laten voor losgeld. Uit respect voor het Verbond. Zo geloofden ze in het deel dat ze naleefden, en niet in het deel dat ze negeerden.

In daad en overtuiging is geloof het tegengestelde van ongeloof. In een bekende hadith maakt de Profeet ﷺ een onderscheid tussen daad en overtuiging, als hij ons vertelt:

‘Een moslim vervloeken is overtreding, hem te doden is ongeloof.’ De overtuiging ligt in het vervloeken, en de daad in het doden: hij beschouwde vervloeken als overtreding, maar geen bewijs van ongeloof. Het is welbekend dat wat hij hiermee bedoelde ongeloof in daad was, niet in overtuiging. Dit soort ongeloof kan iemand niet totaal uit de kring van de islam halen, net als de overspelige, de dief en de dronkaard nog steeds moslims genoemd kunnen worden, maar geen gelovigen.

Dit is de opvatting van de sahaba van de Profeet (vrede zij met hem en zijn familie en met degenen, die Allahs boek beter kenden dan iemand anders): ze kenden de betekenis van overgave en de betekenis van ongeloof en ze kenden het verschil tussen beiden. Wij erkennen geen andere mening hierover.

Later slaagden sommige mensen er niet in om dit te begrijpen en zij splitsen zich in twee groepen. De eerste groep zei, dat degenen die grote zonden plegen, uitgesloten dienen te worden van de moslimgemeenschap, en werden verondersteld eeuwig verdoemd te zijn in de hel. De tweede groep zei, dat zulke mensen nog steeds als gelovigen beschouwd dienen te worden. De eerste groep overdreef en de tweede groep hield zich blind. Uiteraard is het juiste uitgangspunt om de Profeets Soenna te volgen, moge Allah hem zegenen en hem vrede schenken, hetgeen het volgen van Allahs leiding is.

De les van de Soenna houdt in, dat er een ongeloof is dat minder is dan ongeloof; een hypocrisie die minder is dan hypocrisie; een shirk die minder is dan shirk; een overtreding; en een onderdrukking die minder is dan onderdrukking. Ibn Abbas zei dat de ayah:

En iedereen die niet oordeelt met dat wat Allah geopenbaard heeft, is een ongelovige.

(Qor'aan 5:44)

Verwijst naar een daad van ongeloof.

Vergelijk:

En het zijn de ongelovigen die onrechtvaardig zijn.

(Qor'aan 2:254)

En, met betrekking tot de huwelijks- en scheidingswetten:

En iedereen die de grenzen van Allah overtreedt, die heeft zichzelf zeker onrecht aangedaan.

(Qor'aan 65:1)

Sprekend in de Qor'aan zegt de Profeet Yoenoos:

Geen heeft het recht om aanbeden te worden behalve U, Verheerlijkt zij U. Waarlijk, ik ben een zondaar geweest."

(Qor'aan 21:87)

En Adam zegt:

"O Heer, wij hebben onszelf onrecht aangedaan."

(Qor'aan 7:23)

En Mozes zegt:

"Mijn Heer! Waarlijk, ik heb mijzelf onrecht aangedaan, vergeef mij dus."

(Qor'aan 28:16)

Het is duidelijk dat we hier met twee soorten van onrecht te doen te maken hebben.

In de Qor'aan worden de ongelovigen verliezers of verdorvenen (of een overtreder) genoemd:

Degenen die het Verbond met Allah verbreken nadat zij het zijn aangegaan en losbreken wat Allah bevolen heeft te verbinden en misdaden plegen op aarde, zij zijn het die de verliezers zijn.

(Qor'aan 2:27)

En ook:

En waarlijk Wij hebben aan jullie duidelijke tekenen gezonden en niemand is daar ongelovig aan behalve de verdorvenen.

(Qor'aan 2:99)

Er zijn veel meer voorbeelden; maar ook de gelovige wordt 'een opstandige, verdorvene of een overtreder' genoemd, zoals deze ayahs aantonen:

O, jullie die geloven! Als een kwaad opstandig persoon tot jullie komt met nieuws, controleer het opdat jullie geen mensen in onwetendheid kwaad doen, en daarna spijt hebben van wat jullie gedaan hebben.

(Qor'aan 49:6)

(Dit werd geopenbaard naar aanleiding van een voorval waarbij al-Hakim ibn al-'As betrokken was, die geen letterlijke 'overtreder' was.) En ook:

En degenen die kuise vrouwen beschuldigen en geen vier getuigen kunnen leveren, straf hen met tachtig zweepslagen en verwerp voor altijd hun getuigenis, zij zijn zeker de verdorvenen.

(Qor'aan 24:4)

Alhoewel de term toegepast wordt op Iblis (sheitan):

...hij was ongehoorzaam aan het bevel van zijn Heer.

(Qor'aan 18:50)

kan het eveneens toegepast worden op de pelgrim:

Iedereen die zich dus voorgenomen heeft om de hadj te verrichten, zal geen geslachtsgemeenschap hebben, noch een zonde begaan, noch op onrechtmatige manier met iemand discussiëren tijdens de hadj.

(Qor'aan 2:197)

Derhalve is overtreding niet altijd van dezelfde graad of soort.

Onwetendheid is ook van twee soorten: één die iemand uit de gemeenschap haalt, zoals Allah, de Verhevene, gezegd heeft:

Laat vergeving zien, geniet van het goede en keer je van de dwazen af.

(Qor'aan 7:199)

En een die dat niet doet, zoals Allah zegt:

En Allah accepteert slechts het berouw van degenen die in onwetendheid of in dwaasheid zondigen en snel daarna berouw vertonen

(Qor'aan 4:17)

We vinden dezelfde tweeledigheid in het geval het vereenzelvigen van een ding van aanbidding met Allah, aangezien er een daad van vereenzelviging is, die 'grote shirk' genoemd wordt, die iemand uit de gemeenschap haalt, en een andere, de 'mindere shirk,' die dat niet doet. Deze mindere shirk kan een simpel iets zijn, zoals ergens mee pronken.

Over de grote shirk zegt Allah:

Waarlijk, iedereen die deelgenoten aan Allah toekent in de aanbidding, daarvoor heeft Allah het paradijs verboden en voor hem zal het vuur zijn verblijfplaats zijn. En voor de onrechtvaardigen zullen er geen helpers zijn.

(Qor'aan 5:72)

En ook:

Geen ander dan Allah aanbiddend noch deelgenoten aan Hem toekennen en ieder die deelgenoten aan Allah toekent, daarvoor is het alsof hij uit de lucht is komen vallen en de vogels hem pikken of de wind heeft hem van zijn plaats af geworpen.

(Qor'aan 22:31)

Over pronkzucht zegt Hij:

Dus iedereen die op de ontmoeting met zijn Heer hoopt, laat hem goede werken verrichten en geen deelgenoten in de aanbidding aan zijn Heer toekennen.

(Qor'aan 18:110)

Over hetzelfde onderwerp van mindere shirk zei de Profeet ﷺ: “Wie een eed doet bij een ander dan Allah, heeft iets met Hem vereenzelvigd.” Dit werd overgeleverd door Aboe Dawoed en anderen. Het is niettemin bekend, dat het zweren bij iets anders dan Allah, iemand niet uit de gemeenschap van de moslims haalt, en het maakt iemand niet tot een ongelovige. In dezelfde geest zei de Profeet ﷺ : “Shirk in deze Oemmah is heimelijker dan kruipende mieren.”

Shirk, ongeloof, overtreding en onderdrukking kunnen allen in twee soorten verdeeld worden: één soort dat iemand uit de gemeenschap haalt, en de ander die dat niet doet. Ditzelfde geldt voor hypocrisie, aangezien iemand een overtuigd hypocriet kan zijn of alleen soms kan handelen als een hypocriet. Het zijn de overtuigde en erkende hypocrieten, die Allah zo sterk bekritiseerd heeft in de Qor'aan: hen heeft Hij de diepste laag van de Hel beloofd.

Wat betreft degene, die het gedrag van een hypocriet vertoont, de Profeet ﷺ heeft volgens een sahih hadith gezegd: ‘Er zijn drie tekenen van een hypocriet: wanneer hij spreekt, liegt hij; wanneer hij een belofte doet, breekt hij hem; en wanneer je hem vertrouwt, verradt hij je.’ Hij zei ook: ‘Er zijn vier kenmerken waaraan je de volkomen hypocriet kan herkennen, en wie een van dezen vertoont, vertoont een eigenschap van hypocrisie: wanneer hij spreekt, liegt hij; wanneer hij een overeenkomst aangaat, breekt hij hem; wanneer hij ruzie maakt gedraagt hij zich verachtelijk, en wanneer je hem vertrouwt, verradt hij je.’

Dit is het gedrag van een hypocriet; het sluit geloof niet noodzakelijkerwijs uit, maar het schiet wortel en vestigt zichzelf, het kan iemand mettertijd totaal van de islam afhalen, zelfs als hij nog steeds bidt en vast, en beweert dat hij een moslim is. Het geloof dient het hypocriete gedrag van de gelovige te corrigeren, maar als er geen geloof is, dan zal de groei van de hypocrisie doorgaan, tot het, als een kankergezweel, compleet bezit neemt van het hart.

Volgens Isma'il ibn Sa'id werd het volgende gesteund door Imam Ahmad. Hij vroeg: "Ik vroeg Ahmad ibn Hanbal naar zijn mening over de toestand van iemand die, alhoewel hij doorgaat te bidden, zakaat te betalen en te vasten, gekweld wordt door hardnekkige grote zonden, die hij onmogelijk kan weerstaan. Hij antwoordde dat dit het onderwerp is van de hadith: 'De overspelige bedrijft geen seks, wanneer hij seks bedrijft en is een gelovige. Dit betekent dat hij niet langer een gelovige (moe'min) is maar wel een moslim. Dezelfde hadith gaat verder: hij drinkt niet als hij drinkt en is een gelovige; noch steelt hij als hij steelt en is een gelovige.' Ibn Abbas zei dit ook over de ayah:

En iedereen die niet oordeelt met dat wat Allah geopenbaard heeft, is een ongelovige.

(Qor'aan 5:44)

Isma'il ibn Sa'id zei: 'Ik vroeg Ahmad: 'Wat is dit ongeloof?' Hij zei: 'Het is het ongeloof, dat je niet uit de gemeenschap haalt. Het is niet zoals het geloven in een deel van de Openbaring en het verwerpen van een ander deel; dit is wezenlijk ongeloof, waarover geen twijfel bestaat in iemands geest.'

Het punt is, dat iemand in zijn hart geloof en ongeloof kan combineren, zichzelf aan Allah alleen wijden en tegelijkertijd iets anders met Hem vereenzelvigen; Godvrezend zijn en ook brutaal opstandig; hypocriet zijn en ook oprecht.

Dit is een van de fundamentele uitgangspunten van ahl'oel-soenna, die in dit opzicht verschillen van de liefhebbers van vernieuwing en verzinsels in de religie, de Kharijites, de Moe'tazilites, de Qadirites, en soortgelijken.

Het andere punt, dat deze zaak opwerpt, houdt verband met de doctrine die stelt, dat zondaars uit het Vuur gehaald kunnen worden of erin kunnen blijven. Er is overvloedig bewijs in de Qor'aan en de Soenna om dit te ondersteunen, en ook de overeenstemming van de sahabah, alsook door logisch te redeneren. Allah zegt:

En de meesten van hen geloven niet in Allah behalve dat wat zij aan deelgenoten (aan Hem) toekennen.

(Qor'aan 12:106)

Hier bevestigt Allah hun geloof in Hem tezamen met hun shirk.

En nogmaals:

De bedoeïenen zeggen: “Wij geloven” Zeg: “Jullie geloven niet maar jullie zeggen slechts: “Wij hebben ons onderworpen” want het geloof is jullie harten nog niet binnengekomen. Maar als jullie Allah en Zijn Boodschapper gehoorzamen, zal Hij niets van de beloning voor jullie daden afhalen. Waarlijk, Allah is Vaak-vergevend, Barmhartig.

(Qor’aan 49:14)

Hier wordt hun overgave en gehoorzaamheid aan Allah erkend, terwijl hun geloof wordt ontkend.

Wanneer geloof genoemd wordt in de Qor’aan, betekent dat absoluut geloof; bijvoorbeeld:

Slechts zij zijn gelovigen die in Allah en Zijn boodschapper geloven en daarna niet twijfelen maar met hun welvaart en hun leven voor de zaak van Allah streven. Zij! Zij zijn de waarachtigen.

(Qor’aan 49:15)

Deze mensen zijn niet de hypocrieten in de ware betekenis van het woord: het zijn moslims op grond van hun gehoorzaamheid aan Allah en Zijn Boodschapper; maar zij zijn echter geen gelovigen zelfs als er wat geloof in hen was, dat hen uit de kring van ongelovigen haalde.

Imam Ahmad zei: “Wie met deze vier dingen komt, bedoelend overspel, diefstal, dronkenschap of roverij is nog steeds een moslim, maar je kan hem geen gelovige (moe’min) noemen. Als hij komt met iets dat minder is dan dit, zeggen we dat hij een gelovige is, maar onvolmaakt in geloof. Dit wordt aangegeven door de woorden van de Profeet ﷺ toen hij zei: “Wie een van deze kenmerken heeft, heeft een van de eigenschappen van hypocrisie.’ Dit bewijst dat iemand tegelijkertijd een hypocriet en een moslim kan zijn.”

Zo wordt pronken beschouwd als shirk, want als iemand hoopt gezien te worden tijdens het doen van goede werken, dan heeft hij shirk met islam verenigd. En als iemand een land bestuurt volgens iets anders dan wat Allah geopenbaard genoemd heeft, terwijl hij tegelijkertijd de islam en de naleving van de shari’ah toegewijd is, dan heeft hij ongeloof verenigd met islam.

We hebben al gezegd dat iedereen die ongehoorzaam is, bij de mensen van het ongeloof hoort, evenals al degenen die gehoorzaam zijn, onder de mensen van het geloof gerekend

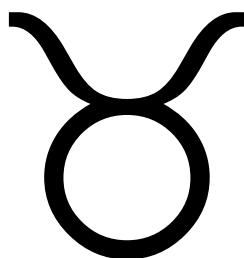
moeten worden. Wanneer je dus een gehoorzaam iemand ziet, dan kan je hem een gelovige noemen, of niet. Net zo goed kan je, wanneer je iemand ziet die niet gehoorzaamt, hem een ongelovige noemen, of niet. Het is geen zaak van mensen absoluut te definiëren; deze is moslim, die niet. In plaats daarvan hebben we hier met twee dingen te maken: het ene is een naam, een woord; terwijl het andere een wettelijke categorie is.

Voor wat het woord aangaat, kunnen we eenvoudig zeggen: wie de schoen past, trekke hem aan; maar wat betreft de categorie, rijst de vraag: vertegenwoordigt zij een zeker trekje of karaktereigenschap ongeloof of niet? Wanneer we spreken over woorden en wat ze aanduiden, dan spreken we over iets dat wettelijk of taalkundig kan zijn; maar als we spreken over specifieke categorieën van deze soort, dan hebben we de betekenis beperkt tot de strikte, wettelijke betekenis van de term.

Ons laatste punt is, dat het niet noodzakelijkerwijs juist is om iemand een gelovige te noemen, alleen omdat hij een van de kenmerken van geloof bezit; en omgekeerd: alleen omdat iemand een van de eigenschappen van ongeloof bezit, is het niet noodzakelijkerwijs juist om hem een ongelovige te noemen. Men zou bijvoorbeeld niet iedereen die wat kennis heeft, een geleerde willen noemen, want kennis is niet hetzelfde als inzicht. Niet iedereen met enige kennis van de fiqh is een faqih, net zomin als je iemand die iets over medicijnen weet, een dokter zou noemen.

Dit betekent echter niet, dat je verhinderd wordt om iemand een gelovige, een hypocriet, of een ongelovige te noemen, als zijn gedrag dit rechtvaardigt. Zoals de Profeet ﷺ zei: “Wie het nalaat, heeft niet geloofd”; en hij zei: “Wie een eed zweert bij een ander dan Allah, heeft niet geloofd”; en tenslotte: “Wie een waarzegger bezoekt en gelooft wat hem gezegd is, heeft niet geloofd...”

Een eigenschap van ongeloof is op zichzelf geen bewijs van totaal ongeloof, dus wanneer iemand iets doet dat verboden is, noemen we dat een daad van overtreding waarmee hij de perken te buiten is gegaan, maar we noemen hem geen overtreden als persoon, of tenminste niet voordat het overtreden en macht over hem heeft genomen.’

Hoofdstuk 7

Ongeloof in daad en overtuiging

Ongeloof bij de heersers

Een paar termen, die voorkwamen in de voorafgaande tekst van al-Qayim al-Jawziya, zijn in het verleden verkeerd begrepen, vooral degenen die over politiek bestuur gaan. Ibn al-Qayim heeft duidelijk gemaakt, dat besturen volgens iets anders dan wat Allah heeft geopenbaard, een mindere vorm van ongeloof is. Enige nadere toelichting hiervan is gewenst, teneinde verwarring te voorkomen.

De moslimgemeenschap werd gefundeerd op basis van het volgen en toepassen van de shari'ah, vanaf het moment van haar instelling door de Boodschapper van Allah ﷺ. Dit was ook het geval in de tijd van de rechtgeleide kaliefen, en de Oemayyaden gingen in hun traditie voort.

Alhoewel sommigen van hen het verdraaid hebben, was de wet die zij de mensen oplegden, de shari'ah, wier bescherming, leiding en recht iedereen ondervond. Toen de Abbasiden hen opvolgden, was de wet waarmee zij bestuurden eveneens de shari'ah, alhoewel er van tijd tot tijd veel druk op de mensen uitgeoefend werd in haar te verwezenlijken. Tenslotte kwamen de Tartaren en Hoelaqa legde de onderdanen hun traditionele wet op, die bekend staat als de 'Yasaq.' We zullen hier later op terugkomen.

Onder overigens gelijke omstandigheden, zijn de meningen van de grondleggers van de moslimgemeenschap, zoals Ibn al-Qayim, boven enige twijfel verheven; en als een heerser schuldig is aan hebzucht, nepotisme, corruptie of iets soortgelijks, dan is zulk gedrag zonder twijfel een ongeloof dat 'minder is dan ongeloof.'

Wat de moslims in moderne tijden evenwel overkomt, is dat onze bestuurders de shari'ah

van Allah opzij geschoven hebben, het als ouderwets en reactionair omschreven hebben, en beweren dat het niet meer geschikt is voor het moderne leven en de technologische eeuw. Dit is in wezen een nieuw soort afwijzing van het geloof, dat in het leven van de moslimgemeenschap verschenen is.

Bovendien eindigen deze onwetende beweringen hier niet mee; maar deze bestuurders hebben ze geheel en al doorgevoerd, en de shari'ah vervangen door Franse, Engelse en Amerikaanse wetten, en met 'socialistisch humanisme' of soortgelijken, uit de talloze variaties van onwetend ongelooft gehaald, en hebben een parel voor een glazen kraal geruild.

De bewijzen tegen hen zijn overweldigend, niet op de laatste plaats degene is, wat zojuist werd aangehaald van Ibn al-Qayim die verklaart: 'Dit is wezenlijk ongelooft, waarover geen twijfel bestaat in iemands geest.' Er is inderdaad in het geheel geen onenigheid hierover: om de shari'ah opzij te schuiven met het argument dat deze gebrekkig is en onvolledig, en te beweren dat een andere wet er superieur aan is, en daarom af te doen om de modes van de tijd te volgens, is openlijk ongelooft.

Ibn al-Qayim verklaart eveneens dat de bestuurder die niet vasthoudt aan de letter van de wet, of die het in enig opzicht verwaarlozen, maar die anderszins de islam en de naleving van de shari'ah toegewijd is, pleegt een mindere vorm van ongelooft. Deze 'toegewijde' bestuurder is degene, op wie we het besturen van een mindere vorm van ongelooft toepassen. Maar dit geldt zeker niet voor de bestuurder die de shari'ah inwisselt voor zijn eigen wet.

Dan is er nog de kwestie van de wetgeving aangaande de dingen die de shari'ah toestaat en verbiedt.

Onze oelama,' zowel de huidige als de vroegere, zijn het er allemaal over eens, dat dit het exclusieve domein is van Allah, Die de hele schepping in Zijn hand houdt. Wie dit recht voor zichzelf opeist, heeft een van Allahs Goddelijke Eigenschappen voor zichzelf opgeëist, en zichzelf tot een object van aanbidding verheven, tezamen met Hem. We zullen dit punt verderop in groter detail onderzoeken.

Het opzij schuiven van de Goddelijke Wet en daarvoor in plaats de vluchtige wensen van mensen op te leggen, is een van de daden waarvan onze oelama' altijd gezegd hebben, dat dit iemand uit de islam haalt; en dit zou niet anders kunnen. Niemand kan dit ontkennen.

Allah zegt:

“Zeker, aan Hem is de schepping en het bevel.”

Derhalve erkennen we allemaal dat het Allah is, Die ons geloof en ons ongeloof vaststelt. Hij is de Schepper van de hemelen en de aarde, de Meester van alle macht en autoriteit, en heerschappij en leiderschap.

Mohammed ibnn Ibrahiem al-ash-Shaykh verklaart de eerder genoemde woorden van Iman Ahmad: "Dit is wezenlijk ongeloof, waarover geen twijfel bestaat in iemands geest", als volgt: Zonder twijfel is het grootste ongeloof om een wereldse godslastering te verheffen tot de status van de Openbaring, die door de hand van Jibriel ﷺ naar het hart van Moahmmed ﷺ werd gebracht, opdat iemands stem over de hele wereld klinkt.

Ibn al-Qayyim zegt ook: "De kwestie is dat de zin 'besturen volgens iets anders dan wat Allah geopenbaard heeft,' naar al het ongeloof verwijst, zowel groter als minder, al naar gelang de omstandigheden.

Als een bestuurder de verplichting begrijpt om te heersen in overeenstemming met wat Allah heeft geopenbaard, maar dit weigert te doen uit ongehoorzaamheid, terwijl hij zich er terdege van bewust is dat dit hem aan een strafbehandeling zal blootstellen, dan is dit een geval van minder ongeloof.

'Maar als hij gelooft dat dit geen verplichting is en dat hij zelf bij machte is een en ander te kiezen, dan is dit groter ongeloof. Tenslotte, als zijn dwaling te wijten is aan onwetendheid, dan geldt voor het bestuur dat hij oplegt hetzelfde als voor iemand anders die een fout begaat.'

Ibn Taimiya zegt: "Er bestaat geen twijfel over dat wie niet in de verplichting gelooft om te heersen volgens hetgeen Allah geopenbaard heeft aan Zijn Boodschapper ﷺ, een ongelovige is. Wie een ander toestaat om over een volk te heersen hoe het hem goeddunkt, zonder verband met hetgeen Allah geopenbaard heeft, is een ongelovige. Hij mag dan wel beweren dat hij rechtvaardig is, maar er bestaan geen mensen, die niet menen rechtvaardig te zijn, zelfs als deze rechtvaardigheid alleen waarneembaar was voor degenen, die invloedrijk zijn.

Inderdaad heersen velen van degenen, die zichzelf graag moslim noemen, nog steeds volgens de tradities van hun volk, tradities die niets van doen hebben met de Openbaring van Allah, zoals de oude erecodes van de Bedoeïenen. Hun prinsen moesten gehoorzaamd worden en ze dachten, dat hun tradities geschikter waren voor hun volk, dan de shari'ah die Allah geopenbaard heeft. Dit is ongeloof.

Veel mensen hebben de islam geaccepteerd, maar besturen daarentegen alleen volgens de macht der gewoonte die, zoals een verslaving, haar eigen voortdurende inachtneming

vraagt. Als zij zich realiseren dat het voor hen niet toegestaan is om volgens iets anders te heersen dan wat Allah geopenbaard heeft, maar dit weigeren te doen, en wetten opleggen die haaks staan op wat Allah geopenbaard heeft, dan zijn ze ongelovigen.'

In zijn commentaar op de ayah:

Bij Allah, wij hebben zeker een duidelijke fout gemaakt, toen wij jullie (valse goden) gelijk aan de Heer van de wereldwezens stelden;

(Qor'aan 26:97)

Zegt Ibn Qayim al-Jawziya: 'Ze werden met Allah vergeleken in termen van liefde, eerbied en gehoorzaamheid aan hun wil; niet in termen van scheppend vermogen, almacht of goddelijkheid. Wat betreft gelijkheid, is het zoals Allah zegt in de ayah:

Alle lofprijzing en dank is aan Allah, Die (alleen) de hemelen en de aarde heeft geschapen, en de duisternis en het licht heeft voortgebracht, maar degenen die ongelovig zijn, stellen anderen gelijk aan hun Heer.

(Qor'aan 6:1)

'Dit betekent dat ze gelijken of mededingers naar Hem stellen, hen liefhebben, hen dienen en hen vereren, zoals ze Allah zouden moeten dienen en verheerlijken. Ze geloven niet dat een mens werkelijk gelijk is aan Allah, in termen van daden of eigenschappen, maar ze kennen niettemin mensen deze Goddelijke eigenschappen toe. En terwijl ze dat doen, een mens dezelfde liefde, toewijding en eerbied schenkend, als zou moeten aan Allah, weten ze wel, dat er een verschil is tussen hen en Allah. Het antwoord op deze paradox ligt in de geloofsgetuigenis: 'Er is geen god dan Allah.'

Ongeloof op basis van overtuiging

Onze geleerden hebben vijf categorieën genoemd van ongeloof op basis van overtuiging, in plaats van op handeling. Dezen dienen de status te verduidelijken van degene, die de shari'ah vervangt; ze omvatten ontkenning, trots, uitvlucht, twijfel en hypocrisie.

Ten eerste: ongeloof door ontkenning is het geloof, dat de Boodschappers leugenaars waren. Deze mensen zijn in feite schaars, want Allah hielp Zijn Boodschappers altijd, schonk hen tekenen van waarachtigheid, die hen onweerlegbare bewijzen gaven en iedereen die ze tegenkwamen beroofden van enig excuus om hen te ontkennen. Allah zegt van de farao en zijn mensen:

En zij verloochenden hen valselijk en hooghartig, hoewel zij zelf ervan overtuigd zijn.

(Qor'aan 27:14)

En Hij zei tegen zijn Boodschapper ﷺ:

...jij bent het niet die zij ontkennen, maar het zijn de verzen van Allah die de onrechtvaardigen ontkennen.

(Qor'aan 6:33)

Ten tweede: Ongeloof wegens hoogmoed en trots is zoals het ongeloof van sheitan en van degenen die de Boodschapper kenden en geen enkele fout bij hem konden ontdekken, maar zich in ijdelheid afkeren. Dit is het meest gangbare type van ongeloof onder de vijanden van de Boodschappers; Allah haalt de woorden van de farao en zijn volk aan, zeggende:

“Zullen wij in twee mensen zoals onszelf geloven, en hun volk is ons gehoorzaam in nederigheid.”

(Qor'aan 23:47)

Het ongeloof van Aboe Talib was ook van dit soort. Hij vertrouwde de Profeet ﷺ en hij had geen twijfel aan zijn oprechtheid; maar zijn ijver voor zijn clan won het; hij was bang hen te beledigen door het profeetschap van zijn neef te erkennen.

Ten derde: ongeloof wegens uitvlucht is zich afwenden van de Profeet ﷺ en zijn boodschap. Deze mensen luisteren niet naar hem, noch geloven in hem, ze verwerpen hem niet, noch verbinden zich met hem, ze bestrijden hem niet, en besteden niet de minste aandacht aan wat hij zegt. Dit is zoals het ongeloof van Bani Abd Yalil die de Profeet zei: “Bij God, ik zal je alleen dit zeggen. Als wat je zegt waar is, dan ben je de nobelste mens die ik ooit zou bestrijden, en als je liegt dan ben je de afschuwelijkste persoon, waarmee ik me voor kan stellen te spreken.”

Ten vierde: ongeloof door twijfel is datgene, wat de betrouwbaarheid van de Profeet ﷺ noch verwerpt noch erkent, maar er enige twijfel over laat bestaan.

Het is niet mogelijk om dit standpunt lang in te nemen. Ofwel de mensen wenden zich in het geheel af van de duidelijke tekenen van de betrouwbaarheid van de Profeet, of ze keren zich ernaar toe en verbinden zichzelf aan het geloof, maar in beide gevallen blijft de twijfel niet bestaan.

Ten vijfde: Ongeloof op basis van hypocrisie is als mensen zeggen, dat ze geloven, terwijl ze de verwerping in hun hart verbergen: dit is de grootste vorm van hypocrisie.

Shirk, hypocrisie en afvalligheid

Voor zover het shirk betreft, dit bestaat uit twee soorten: de grotere, die iemand uit de gemeenschap haalt, en de mindere die dat niet doet. Met betrekking tot de grotere shirk

zegt Allah:

Waarlijk! Allah vergeeft niet dat Hem deelgenoten toegekend worden in aanbidding met Hem maar Hij vergeeft degene die Hij wil

(Qor'aan 4:116)

Mohammed ibn Abdoel Wahhab heeft uitgelegd, dat er vier soorten zijn van Grotere Shirk: dezen kunnen optreden als en om hulp vraagt; in daden van aanbidding; wanneer men iemand gehoorzaamt en in het verspreiden van liefde voor iets anders dan Allah, op een manier die alleen aan Allah gericht zou moeten zijn.

Allah spreekt over aanbidding in de volgende woorden:

En als zij op het schip aan boord gaan, dan roepen zij Allah aan en zuiver hun geloof voor Hem alleen, maar als Hij hen veilig aan land brengt, zie, zij geven hun deel van aanbidding aan een ander.

(Qor'aan 29:65)

Over de shirk van degenen, die iets anders dan Allah toegewijd zijn, zegt Hij:

Iedereen die het leven van de wereld en zijn schijn verlangt; aan hen zullen Wij volledig hun daden daarin uitbetalen, en zij hebben daar geen vermindering van. Zij zijn degenen waarvoor niets in het hiernamaals is behalve vuur; en zelfzuchtig zijn hun daden die zij daarin verricht hebben. En wat zij deden heeft geen resultaat.

(Qor'aan 11: 15-6)

Van degenen die een partner met Hem vereenzelvigen, als ze gehoorzaam zijn, zegt Hij:

Zij namen hun rabbijnen en monniken tot hun heren naast Allah...

(Qor'aan 9:31)

In een hadith die door Adiy Ibn Hatim overgeleverd werd, vroeg hij, toen hij de Profeet ﷺ deze ayah hoorde reciteren: 'Maar aanbaden zij hen werkelijk?' Hierop antwoordde de Profeet ﷺ: 'Zeker deden ze dat, want ze verboden hen wat was toegestaan en ze stonden hen toe wat verboden was, en hierin volgden zij hen: dit is hoe ze hen aanbaden.

Wat betreft de shirk die met liefde verboden is, zegt Allah:

En van de mensheid zijn er die anderen naast Allah als deelgenoten aannemen. Zij houden van hen zoals zij van Allah houden.

(Qor'aan 2:165)

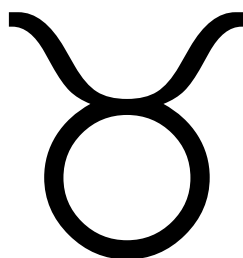
Hypocrisie kan iemand eveneens uit de gemeenschap halen. Ibn Taimiya licht dit toe door te zeggen: 'Er is een 'grotere hypocrisie,' die je naar de diepste schachten van de hel

zullen nemen, zoals de hypocrisie van Abdoellah ibn Oebayy en anderen. Het omvat de verwerping van de Boodschapper van Allah ﷺ; afwijzing van een deel van de Openbaring; het falen om in de verplichting van gehoorzaamheid te geloven; vreugde over de tegenslagen van de Profeets dien of misnoegen over haar successen; of een ander element dat alleen vijandschap kan betekenen ten opzichte van Allah en Zijn Boodschapper ﷺ.

Afvalligheid is een soort ongeloof dat na geloof komt. Dit is het geval van degene die zijn ongeloof verklaart en ernaar handelt, en daar eigenzinnig plezier aan beleeft, zelfs als hij tegen zijn eigen gevoel in handelt. De oelama' hebben dit uitvoerig besproken en hebben gezegd dat een afvallig iemand is, die niet gelooft nadat hij zich eerst overgegeven heeft aan de islam, door woorden, daden of geloof. Ze hebben ingesteld, dat wie zijn ongeloof uitspreekt ook een ongelovige is, zelfs als hij zonder overtuiging gesproken heeft, en er niet naar handelt. De enige uitzondering is degene die tegen zijn wil gedwongen is.

Op dezelfde manier, als iemand een daad van ongeloof verricht, is hij ook een ongelovige, zelfs als hij handelt zonder overtuiging en geen verklaring van ongeloof maakt. Het geldt ook voor wanneer ongeloof in zijn hart opkomt en hem overweldigt en verslaat, zelfs als hij er geen verklaring van doet en er niet naar handelt. Dit is geheel duidelijk van hetgeen over dit onderwerp geschreven is. Iedereen die enige kennis heeft van de dien, moet dit te eniger tijd tegenkomen.

Hoofdstuk 8

Wat de islam verwerpt

Een samenvatting van wat de oelama' zeggen

De oelama' hebben tien daden genoemd, die de islam verwerpen. Dezen zijn:

1. Het associëren van andere godheden met de aanbidding van de Ene God Die geen partners heeft. Allah zegt:

Waarlijk! Allah vergeeft niet dat Hem deelgenoten toegekend worden in aanbidding met Hem maar Hij vergeeft degene die Hij wil...

(Qor'aan 4:116)

2. Vertrouwen op een tussenpersoon tussen jezelf en Allah, wanneer men voorspraak zoekt.
3. De weigering om de koeft van anderen te veroordelen, die op andere godheden dan Allah vertrouwen, of in twijfel verkeren dat ze ongelovigen zijn, of hun religie goedkeuren – is op zichzelf ongeloof.
4. Geloven dat er een perfectere leiding is dan die van de Profeet ﷺ of dat er een vorm van bestuur is dat verkieslijker is dan de islam, zoals iemand die de heerschappij van tirannen boven die van de Profeet ﷺ prefereren.
5. Weerzin tegen enig deel van de Openbaring, ook al kan men ernaar handelen, is ongeloof. Allah zegt:

Dat is omdat zij datgene wat Allah naar beneden stuurt haten, daarom heeft Hij hun daden nutteloos gemaakt.

(Qor'aan 47:9)

6. Het kleineren van enig deel van de dien of enig aspect van de straf of beloning: Zeg:

“Was het over Allah (Ta’ala) en Zijn tekenen en Zijn boodschapper waarmee jullie spotten?” Geef geen verontschuldiging, jullie waren ongelovig, nadat jullie geloofd hebben.

(Qor’aan 9: 65-6)

7. Het praktiseren van magie, zwart of wit, is een bewijs van ongeloof;

...Maar geen van deze twee (engelen) onderwees iemand (zulke zaken) tot zij gezegd hadden: “Wij testen slechts, wees dus niet ongelovig.”

(Qor’aan 2:102)

8. Het helpen en assisteren van de ongelovigen om de moslims te overwinnen:

En als één van jullie hen als bondgenoot neemt, dan behoort hij zeker tot hen. Waarlijk, Allah leidt niet die mensen die tot de onrechtvaardigen behoren.

(Qor’aan 5:51)

9. Geloven dat het niet nodig is om de Profeet ﷺ te volgen en dat het toegestaan is buiten de wet van Allah te treden, zoals al-Khadir deed, toen hij overschreed wat aan Mozes geopenbaard is. Dit is ongeloof.

10. Opzettelijke verwaarlozing van Allahs dien noch ervan te leren, noch ernaar te handelen.

Allah zegt: “

En wie zondigt er meer dan degene die aan de tekenen van zijn Heer wordt herinnerd en zich dan daarvan afkeert? Waarlijk, Wij zullen de misdadigers precies vergoeden.”

(Qor’aan 32:22)

Er wordt bij deze handelingen geen onderscheid aangebracht in termen van intentie, of iemand schertst of serieus is, of zelfs handelt vanuit angst. Het enige excuus is dwang. Deze tien daden zijn extreem gevaarlijk en verschrikkelijk gewoon. Elke moslim dient hiervoor uit te kijken en een wezenlijke angst in zijn hart te voelen om er zelfs maar in de buurt te komen.

We zullen nu twee van deze kwesties nader bekijken, die met name relevant zijn voor ons betoog, vanwege hun betekenis en de nabijheid van het gevaar dat ze vertegenwoordigen, en omdat deze zaken over politieke wettigheid, loyaliteit en oppositie zal ophelderen.

De eerste kwestie is het ongeloof van iemand, die verdedigt dat een andere leiding

verkieslijker is dan die van de Profeet ﷺ of dat enig systeem van heerschappij anders dan hij vestigde, beter is.

Bestuur volgens iets anders dan wat Allah geopenbaard heeft

Het onbelangrijk maken van de shari'ah, haar verdwijning uit de hoofdstroom van het islamitische leven en haar vervanging door wetten, die door onwetende mensen opgesteld zijn, is een moderne ketterij die opgekomen is tijdens de laatste eeuwen van onze Gemeenschap. Dit is gebeurd ondanks het feit, dat de moslimmaatschappijen voor eeuwen beschutting hadden gevonden onder de bescherming van de shari'ah, die in ieders veiligheid voorzag, zowel van de heersers als van de onderdanen. Alhoewel sommige mensen ongehoorzaam waren, sommigen meer dan anderen, werd het leidend principe door de shari'ah gegeven, in zowel publieke als privé-zaken.

Behalve dit, ging ook nog eens de voortzetting van de djihaad door, het terugduwen van de grenzen van het ongeloof en het verheffen van het Woord van Allah over de hele wereld.

Zodoende is de aanval dat de shari'ah, de islamitische wet, onvolledig is, reactionair, en onverenigbaar met de vooruitgang van de moderne wereld, iets wat niet eerder gedaan kon worden tot de opkomst van het Europese kolonialisme en de hieruit voortvloeiende vergeetachtigheid van de moslims, zij vergaten Allah en derhalve liet Hij hen hun eigen zielen vergeten.

We vinden niettemin veel leiding in de Qor'aan en in de Soenna, die zich duidelijk uitspreken over het bestuur van de Gemeenschap. Het vormt zeer zeker een deel van ons geloof, en is een van de meest wezenlijke delen van onze 'aqiedah.

Allah zegt:

En iedereen die niet oordeelt met dat wat Allah geopenbaard heeft, is een ongelovige.

(Qor'aan 5:44)

Alsmede:

En iedereen die niet oordeelt met dat wat Allah heeft geopenbaard, behoort tot de onrechtvaardigen.

(Qor'aan 5:45)

Alsmede:

En iedereen die niet oordeelt met dat wat Allah geopenbaard heeft behoort tot de verdorvenen.

(Qor'aan 5:47)

En Hij zegt:

Zoeken zij dan het oordeel van onwetendheid? En wie is er beter in het oordelen dan Allah voor de mensen die een stevig geloof hebben.

(Qor'aan 5:50)

Alsmede:

Maar nee, bij jullie Heer, zij kunnen geen geloof hebben tot zij jou voor al hun geschillen tot hun rechter maken en bij zichzelf geen weerstand voelen in jouw beslissingen en (die) volledig accepteren.

(Qor'aan 4:65)

Alsmede:

Of hebben zij deelgenoten met Allah toegekend die voor hem een godsdienst hebben ingesteld die Allah niet heeft toegestaan...

(Qor'aan 42:21)

En Hij zegt in Soerat an-Noer:

Zij zeggen: "Wij geloofden in Allah, in Zijn Boodschapper en wij gehoorzamen," daarna keerden een deel van hen zich daarvan af, zo doen gelovigen niet. En als zij tot Allah geroepen worden en Zijn Boodschapper, oordeel dan tussen hen, zie, een deel van hen weigert (te komen) en keren zich af. Maar als het goede bij hen is dan komen zij gewillig in onderwerping tot Hem. Is er een ziekte in hun harten? Of twijfelen zij en zijn zij bang dat Allah en Zijn Boodschapper hen zullen benadelen in de beoordeling. Nee, zij zijn het zelf die de onrechtvaardigen zijn. De enige woorden van de trouwe gelovigen, als zij Allah en Zijn Boodschapper aanroepen om tussen hen te oordelen is dat zij zeggen: "Wij horen en gehoorzamen." En dat zijn de geslaagden.

(Qor'aan 24: 47-51)

En Hij zegt in Soerat an-Nisa:

En iedereen die de Boodschapper tegenspreekt en hem tegenwerkt, nadat hem duidelijk het rechte pad getoond is, en een ander pad volgt dan dat van de gelovigen, zullen Wij op het pad houden wat hij gekozen heeft en hem in de hel laten branden – wat een kwade bestemming!

(Qor'aan 4:115)

Dan onthult Allah de bewering van degenen die zeggen dat ze gelovig zijn, maar die het

verkiezen om door ongelovigen bestuurd te worden:

Hebben jullie degenen gezien, die beweren dat zij in datgene wat naar beneden is gestuurd aan jou, geloven en zij een oordeel wensen (in hun geschillen) van de valse rechters, terwijl hun bevolen is deze te verwerpen, Maar sheitan wenst hun ver af te laten dwalen. En wanneer tegen hen wordt gezegd: “Kom tot wat Allah neer heeft gezonden aan de boodschapper”, zie jij dat de hypocrieten zich weerzinnig van je afkeren.

(Qor’aan 4:60-1)

Een van onze oelama’ heeft dit aardig samengevat, toen hij degene die de shari’ah door de wereldse wet wil laten vervangen, vergeleek met een kever, die van de stank van urine en uitwerpselen houdt, maar de zoete geur van rozen en musk verafschuwt.

En Hij zegt:

Degenen die tegen Allah en Zijn Boodschapper zijn, zij zullen onder de laagsten zijn.

(Qor’aan 58:20)

De ergste vorm van redetwist is Allah en Zijn Boodschapper tegen te werken en zich af te wenden van de shari’ah van Allah, de Soenna van Zijn Profeet ﷺ. De vernedering die de moslims vandaag de dag door de hele wereld te verduren hebben, is een logisch gevolg van hun verlaten van de shari’ah. De moslims zijn tegenwoordig talrijk, maar ze zijn als wrakhout bij hoogtij. Ze zijn verleid door de laagsten der naties en verslagen door de ontaardsten der mensen.

Waarlijk, de woorden van de Profeet ﷺ zijn uitgekomen. Hij zei: “Deze naties zullen elkaar oproepen om bij jullie binnen te vallen, zoals mensen elkaar roepen om uit één kom te eten.” Iemand vroeg: “Zal het zijn omdat we met zo weinig zijn?” Hij antwoordde: “Nee, integendeel, in deze dagen zullen jullie met velen zijn, maar jullie zullen als het afval van de zee zijn, want Allah zal de vrees voor jullie uit de inborst van jullie vijanden weghalen en Hij zal bedeesdheid in jullie werpen.” Zij vroegen: “Wat is deze bedeesdheid?” Hij zei: “Liefde voor de wereld en een weerzin tegen de dood.”

Een groot deel van de onevenwichtigheid in het moslimleven van vandaag is te wijten aan het toedoen van mensen die, vermomd als geleerden, de mensen overtuigd hebben om de shari’ah van Allah te vervangen door menselijke speculatie. Zeker zullen zij de volle last van hun daden dragen, en ook die van degenen die ze hebbend doen dwalen, tot de dag der wederopstanding. De islam zal niet bezoedeld worden door hen. Moge Allah de oelama’ beschermen uit het midden der rechtgeleide voorgangers, die de mazen van de islam bewaakten, zodat geen van haar vijanden erdoor kan binnendringen.

Ibn Kathir bespreekt de toestand van de moslimnatie ten tijde van de Tartaren. In zijn tafsir becommentarieert hij de ayah:

Zoeken zij dan het oordeel van onwetendheid?

(Qor'aan 5:50)

Hij zegt: “De wet van Allah moedigt alles aan wat weldadig is en ontmoedigt alles wat schadelijk is. Allah heeft allen verworpen die ervan willen scheiden, en die door mensen bepaalde inzichten, meningen, en gebruiken accepteren, zonder enige ondersteuning van de shari’ah. Dit werd gedaan in de tijden van de Djahiliyya, toen de mensen regeerden door het toeval en blind giswerk, volgens hun eigen inzichten en opvattingen.

Zo regeren de Tartaren ook, in overeenstemming met hun eigen koninklijke beleid, verwoord door hun koning Djinghes Khan, die ze de Yasaq noemen. Deze Yasaq is een ratjetoe van alle besturen en systemen die hij is tegengekomen, overgenomen van de joden, christen en de moslims, met veel toegevoegde elementen, die gebaseerd zijn op zijn voorkeuren en bevestigingen. Dit, zeggen de Tartaren, is de wet van het land, waaraan zij de voorkeur geven boven het Boek van Allah en de Soenna van Zijn Profeet.

Wie onder hen dit doet is een ongelovige, die tegengewerkt dient te worden, tot hij terugkeert naar het bestuur van Allah en Zijn Boodschapper ﷺ. Zo iemand zou niet eens voor één dag mogen regeren.”

Sheich Mohammed ibn Ibrahiem al-ash-Shaykh zet de manieren uiteen, waarop een bestuurder het grotere ongeloof kan bedrijven, die iemand uit de islam halen:

“Als een heerser, die volgens iets anders heerst dan de Openbaring van Allah, de wettelijke verplichting in twijfel trekt om volgens de shari’ah te regeren, dan is hij buiten de islam. Dit is de betekenis van wat is overgeleverd door at-Tabari op gezag van Ibn Abbas, die zei dat er geen onenigheid onder de oelama’ is over iemand die de wettigheid van de shari’ah in twijfel trekt; dit is een fundamenteel punt, waarover iedereen het eens is; en dat iedereen die een fundamenteel geloofspunt in twijfel trekt – of zelfs een tweederangs onderwerp waarover alle oelama’ het eens zijn – of die een deel van de Openbaring verwerpt of uit handen neemt, is een ongelovige en geen deel van deze Gemeenschap.

Als zo’n heerser de legitimiteit van de shari’ah niet betwijfelt, maar gelooft dat hij volgens een beter wettelijk systeem heerst, dan de Profeet ﷺ heeft gedaan; een systeem waarin zijn mening samenhangender is en geschikter voor de behoeften van het volk met betrekking tot hun veranderende behoeften en omstandigheden, dan kan er geen twijfel zijn dat hij ook een ongelovige is. Hij heeft een bestuur geformuleerd dat het nooit kan opnemen tegen dat van Allah. Er is geen zaak over welk onderwerp dan ook, waarop het

antwoord niet impliciet of expliciet vervat is in de Qor'aan en de Soenna; of iemand nu wel of niet weet dat dit een andere zaak is.

Als een heerser niet gelooft dat wat hij heeft beter is dan de sjari'ah maar nog steeds denkt dat het er tenminste gelijk aan is, dan is hij gelijk aan de anderen. Dit is ongeloof dat hem uit de gemeenschap haalt, omdat hij een schepsel met zijn Schepper wenst de evenaren. Dit geldt ook voor iemand die gelooft dat een heerser het recht heeft om van de shari'ah af te wijken, op de manier die de drie hierboven beschreven types van heersers doen.

Het is zelfs nog erger als iemand koppig zijn eigen bestuur steunt in tegenwerking van dat van Allah en Zijn Boodschapper ﷺ zijn macht vergrotend ten koste van de shari'ah. Dit is wat de moderne seculiere leiders doen, die hun toevlucht zoeken tot Franse, Engelse of Amerikaanse wet, of wat hen verder ook maar aanstaat van niet-moslim systemen. Wat kan groter ongeloof zijn dan dit? Wat kan buitensporiger zijn in tegenstelling met de geloofsgetuigenis: 'Er is geen god dan Allah en Mohammed is Zijn Boodschapper.'

Tenslotte is er het ongeloof van vele stamhoofden van de clans en de Bedoeïenenstammen – en anderen zoals hen – die zich vastklampen aan de sprookjes van hun voorouders, aan hun gebruiken en hun tradities. Deze vormen een soort van overgeërfd gewoonterecht, waarmee ze zichzelf verkiezen te besturen, ondanks de geopenbaarde wet van Allah.

Dan is er nog het type ongeloof dat iemand niet uit de gemeenschap haalt, en dat Ibn Abbas 'een ongeloof minder dan ongeloof' genoemd heeft. Zodoende kan iemand, die overwonnen is door zijn eigen verlangens in een zekere situatie, tegenstrijdig met de shari'ah handelen, en toch beseffen dat hij verkeerd bezig is. Hij kan zich later zijn fout verwijten en zijn onvermogen om de leiding van Allah te volgen. Alhoewel deze daad hem niet uit de gemeenschap haalt, is het niettemin een hele grote zonde, erger dan overspel, dronkenschap of diefstal.

Allah heeft dit 'ongeloof' genoemd, derhalve is het ernstiger dan andere misdaden, die niet op deze manier zijn beschreven.

Het is vanwege de betekenis en het belang van de zaak dat we het onderwerp van bestuur in detail besproken hebben. Om zichzelf te verbinden met een heerser, die niet regeert volgens wat Allah geopenbaard heeft, zijn bestuur en de invoering van wetten onder zijn gezag goed te keuren, zeggende dat dit wettig is, en dat niet, zonder de toestemming van Allah – staat in tegenstelling met de geloofsgetuigenis. Allah is de enige God, aan wie alle toewijding van het hart toekomt, in liefde, in ontzag, en in gehoorzaamheid en in

overgave.

Zulk gedrag is tegengesteld aan de verklaring: Mohammed is de Boodschapper van Allah □ want wie dit oprecht gelooft, zal volgen wat de Boodschapper heeft geboden en nalaten wat hij verboden en afgekeurd heeft. Als de mensen alleen maar dit feit zouden begrijpen, dan kon tirannie niet voortduren, noch kon het ongeloof instellen en de shari'ah van Allah aan de kant duwen.

De tweede zaak die in deze context in overweging genomen dient te worden, is het helpen en assisteren van ongelovigen tegen de moslims.

De ongelovigen helpen tegen de moslims

Allah zegt:

*En als één van jullie hen als bondgenoot neemt, dan behoort hij zeker tot hen.
Waarlijk, Allah leidt niet die mensen die tot de onrechtvaardigen behoren.*

(Qor'aan 5:51)

Dit is een grootste tegenspraak met de geloofsgetuigenis, waar de mensen tegenwoordig in terechtgekomen zijn. Ze zijn in naam moslim en schijnbaar nog steeds binnen de hoede van gelovigen. En toch voelen we tegenwoordig een zekere schaamte als het erop aan komt het beestje bij de naam te noemen, om tegen de helpers van de koefr te zeggen: "Jullie zijn ongelovigen!"

Sommige mensen beschouwen dit als een onbeschaamdheid, wegens hun verbazing en ontzag, en hun vrees en benauwdheid, die ze voelen voor de vijanden van Allah. En zo heeft de zaak om de toon aan te geven, het voorbeeld te geven, plaatsgemaakt onder het gewicht van hun geloofszwakte. Ze zijn onder de indruk van de vijanden van Allah en verlangen als hen te zijn, zelfs tot het punt dat als ze het hol van een hagedis in zouden gaan, zij erachter aan zouden gaan.

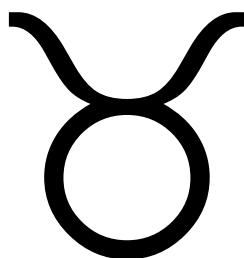
Conclusie

Van welk perspectief je het bekijkt, het beeld blijft hetzelfde. Van de neigingen van het hart, tot de imitatie van de goddeloze manieren van de ongelovigen; tot de adoptie van hun wetten; tot het blootgeven van onze eigen schaamte aan hen: bijna alle aspecten van onze levens zijn op de een of andere manier onderworpen aan de ongelovigen.

Een bewustzijn van de ware aard van ons geloof en haar tegenstelling is derhalve van vitaal belang; want dit alleen zal ons waakzaam maken over ons eigen gedrag, dat gebaseerd dient te zijn op wat de shari'ah vereist, en niet op de fantasieën en verlangens

van andere mensen.

Je moet jezelf alleen verbinden met Allah, en Zijn Boodschapper, en de gelovigen, en je moet jezelf losmaken van wie of wat je vraagt gevolgd of gevreesd te worden, en je afwendt van Allah en Zijn Boodschapper (vrede zij met hem en met zijn familie en zijn sahaba en met allen die hem oprecht volgen voor zover ze kunnen tot de Laatste Dag.

Woordenlijst

Allah – Ta’ala: Allah - de Allerhoogste, de Heer van alle werelden. Allah, de verheven en machtige Naam, verwijst naar de Ene, de Bestaande, de Schepper, de Aanbedene, de Heer van het universum. Allah is de Eerste zonder begin en de Laatste zonder einde; de Uiterlijk Zichtbare en de Innerlijk Verborgene.

Ahloe’l-soenna wa’l-jama’a: de mensen die de soenna van de Profeet Mohammed ﷺ volgen en die als een gemeenschap op die basis bij elkaar blijven.

‘Alim: een geleerde vanonder de moslims, die handelt naar hetgeen hij weet.

‘Aqiedah: een geloof dat vast gebaseerd is op hoe de dingen zijn, in plaats van hoe ze kunnen worden voorgesteld. De ‘aqiedah kan alleen afgeleid worden van een oorspronkelijke openbaring van Allah en van de uitspraken van de Boodschapper, aan wie het geopenbaard werd; in dit tijdperk zijn dat de Qor’aan en de Profeet Mohammed ﷺ.

Ayah: een teken, een vers van de Qor’aan.

Ayat: meervoud van ayah.

Bara’: terugdeinzen voor, en alles tegenwerken dat Allah en Zijn Boodschapper ﷺ ontstemt.

Bid’a: vernieuwing, het veranderen van de oorspronkelijke leer van de Profeet Mohammed ﷺ.

Dien: de levensovereenkomst, overgave en gehoorzaamheid aan een bijzonder systeem van regels en gebruiken, een schuld door ruil tussen twee partijen, in dit taalgebruik tussen de Schepper en het geschapene. Allah zegt in de Qor’aan: Waarlijk in het aangezicht van Allah is de godsdienst de islam (Qor’aan 3:19)

Djahiliyyah: de tijd van de onwetendheid, voor de komst van de islam.

Djihad: strijd, met name oorlogsvoering, om de islam te vestigen en te verdedigen. Innerlijk is jihad weerstand bieden in jezelf tegen alles wat Allah ontstemt. Uiterlijk is het koefr tegengaan met woorden en daden.

Djinn: onzichtbare wezens, van rookloos vuur geschapen, die samen met de mensen op aarde leven.

Faqih: een geleerde van de fiqh die wegens zijn kennis een gezaghebbende mening of oordeel kan geven.

Fiqh: islamitische wetgeving, de wetenschap van de toepassing van de shari'ah.

Fisq: overtreding.

Foeqaha: het meervoud van faqih.

Hadith: overgeleverde uitspraak, in het bijzonder van, of over de Profeet Mohammed ﷺ.

Hadith qoeds: de woorden van Allah op de tong van de Profeet ﷺ, die geen deel vormen van de Openbaring van de Qor'aan.

Hadj: de jaarlijkse bedevaart naar Mekka, die elke moslim die de middelen en de mogelijkheid heeft eens in zijn of haar leven moet maken; de uitvoering van de rituelen van de hadj in het beschermde gebied dat de Ka'aba omringt. De hadj is een van de onontkoombare pilaren van de islam.

Halal: toegestaan door de shari'ah.

Haram: verboden door de shari'ah ook: een beschermd gebied, een onschendbare plaats of object.

Hassan: goed; een categorie van hadiths die betrouwbaar zijn, maar die niet zo goed voor authentiek verklaard zijn, als degenen die sahih zijn.

Hidjra: emigratie op de weg van Allah. De islam heeft haar datering vanaf de hidzra van de Profeet Mohammed ﷺ, van Mekka naar Medina, in 622 A.D.

Ihsan: de toestand van hassan zijn; van binnen absoluut oprecht zijn ten opzichte van Allah; het is Allah te aanbidden alsof je Hem ziet, wetende dat alhoewel jij Hem niet ziet. Hij jou wel ziet.

Imam: degene die het gebed leidt, een uitstekende geleerde.

Iman: acceptatie, geloof, vertrouwen in Allah, een geschenk van Hem. Iman is te

geloven in Allah, Zijn engelen, Zijn geopenbaarde Boeken, Zijn boodschappers, de Laatste Dag, de Hemel en de Hel, en dat alles door de wil van Allah geschiedt, zowel het goede als het kwade.

Islam: vrede en overgave aan de wil van Allah, de manier van leven belichaamd door alle profeten, haar uiteindelijke vorm gegeven in de profetische leiding die door de Profeet Mohammed ﷺ werd gebracht. De vijf zuilen van de islam zijn de erkenning van de shahada, het doen van de salat, het betalen van de zakaat, het vasten in de maand Ramadan, en het verrichten van de hadj eenmaal in je leven, als je daartoe in staat bent.

Isnad: de geschreven lijst namen van de mensen die de keten van menselijke overlevering vormen, van persoon tot persoon, door middel waarvan een hadith is bewaard. Een van de wetenschappen van de moslims die ontwikkeld werd na de dood van de Profeet ﷺ is de wetenschap om de authenticiteit van een hadith vast te stellen door de betrouwbaarheid van de isnad te bepalen.

Ka'aba: het kubusvormige bouwwerk en het centrum van de Haram in Mekka, oorspronkelijk gebouwd door de Profeet Ibrahim ﷺ en herbouwd met behulp van de Profeet Mohammed ﷺ; ook bekend als het Huis van Allah. De Ka'aba is het brandpunt, waarnaar alle moslims zich richten als ze de salat doen. Dit betekent niet dat Allah in de Ka'aba woont, noch betekent het dat de moslims de Ka'aba aanbidden. Het is Allah die aanbeden wordt en Allah is niet te vatten in, of beperkt tot een vorm, een plaats, een tijd of een ontwerp.

Kafir: iemand die koefr bedrijft, het tegenovergestelde van moemin.

Kafiroen: meervoud van kafir.

Kalima: de getuigenis: 'Er is geen god dan Allah en Mohammed is de Boodschapper van Allah.

Koefr: de waarheid bedekken, Allah en Zijn Boodschapper ﷺ verwerpen.

La ilaha illa'llah: Er is geen god dan Allah

Makroeh: afkeurenswaardig, zonder dat het verboden is door de shari'ah.

Marfoe': een hadith van een metgezel van de Profeet Mohammed, die woorden bevat die toegeschreven zijn aan de Profeet ﷺ.

Moehsin: iemand die de eigenschap van ihsan bezit, die Allah voortdurend gedenkt.

Moemin: iemand die de eigenschap van iman bezit, die op Allah vertrouwt en Zijn Boodschapper ﷺ accepteert.

Moeminoen: meervoud van moemin

Moenafiq: een hypocriet; de hypocrieten onder de moslims belijden uiterlijk de islam met de tong, maar verwerpen innerlijk Allah en Zijn Boodschapper ﷺ, en scharen zich bij de kafiroen tegen de moslims. De diepste laag van het Vuur is gereserveerd voor de moenafiqoen.

Moenafiqoen: het meervoud van moenafiq

Moeshrik: iemand die shirk pleegt.

Moeshrikien: meervoud van moeshrik.

Mohammed ar-rasoele'illah: Mohammed ﷺ is de boodschapper van Allah.

Moslim: iemand die de weg van de islam volgt, doet wat verplicht is en nalaat wat verboden is, zich binnen de perken houdt die Allah heeft voorgeschreven en de Soenna volgt van de Profeet ﷺ wat binnen zijn of haar vermogen ligt. Een moslims is, per definitie, veilig en tevreden in de wereld en hem is het Paradijs in de volgende wereld beloofd.

Nifaq: hypocrisie

Oelama': meervoud van 'alim

Oemmah: het geheel van moslims als één onderscheiden en geïntegreerde gemeenschap of natie.

Qadi: een rechter.

Qiblah: de richting waarin men het gebed doet, wat voor de moslims de Ka'aba in Mekka is. Iedereen heeft een richting in het leven, maar alleen de moslims hebben deze qiblah.

Qor'aan: de 'Oplezing,' de laatste Openbaring van Allah aan de mensheid en de djinns, voor het einde van de wereld, geopenbaard aan de Profeet Mohammed ﷺ door middel van de engel Jibriel, gedurende een periode van drieëntwintig jaar, waarvan de eerste dertien in Mekka doorgebracht werden, en de laatste tien in Medina. De Qor'aan verbetert, omvat, ontvouwt, overstijgt en schaft alle eerdere openbaringen af, die aan eerdere profeten geopenbaard werden, vrede zij met hen allen. De Qor'aan is het grootste wonder dat Allah aan de Profeet Mohammed gegeven heeft, want hij was analfabeet en kon niet lezen of schrijven. De Qor'aan is het ongeschapen woord van Allah. De Qor'aan bestaat vandaag de dag nog steeds precies zoals het was geopenbaard, zonder enige verandering of wijziging of toevoeging of weglating. Wie de Qor'aan welgemanierd en

oprecht voordraagt, ontvangt kennis en wijsheid, aangezien het de bron van wijsheid is in dit tijdperk.

Rak'a: een eenheid van het gebed, een complete serie van staan, buigingen, voorover knielen en zitten.

Rak'at: het meervoud van rak'a.

Ramadan: de vastenmaand, de negende maand van de islamitische maankalender, tijdens welke alle volwassen moslims die in goede gezondheid verkeren, vanaf het eerste ochtendgloren tot zonsondergang iedere dag vasten.

Sahaba: metgezellen, met name de sahaba van de Profeet Mohammed (vrede zij met hem en met zijn familie en met zijn sahaba)

Sahih: gezond en sterk zonder tekortkomingen. Vaak gebruikt om een volledige authentieke hadith mee te omschrijven. De twee betrouwbaarste verzamelingen van hadiths, die van Imam al-Boechari en Imam Moeslim zijn beiden omschreven als sahih.

Salafi: bijvoegelijk naamwoord van as-salaf, 'de vroege jaren,' en in het algemeen gebruikt om de vroege generatie van moslims mee te beschrijven, vooral de sahaba, de sahaba van de Profeet Mohammed (vrede zij met hem en met zijn familie en zijn sahaba). Tegenwoordig wordt de term soms gebruikt om de moslims te beschrijven, die de Soenna van de Profeet Mohammed nauwgezet volgen.

Salat: het gebed, met name de vijf dagelijkse, verplichte rituele gebeden van de moslims, die maghrib, 'isha, fadjr, zhoer en 'asr heten. Ze bestaan uit een vastgesteld aantal raka'at in aanbidding tot Allah. Salat is een van de onvervangbare pilaren van de islam.

Saum: vasten, met name het vasten van de Ramadan, van voedsel en drinken – en het bedrijven van de liefde als je getrouwd bent – tijdens het daglicht, vanaf het eerste ochtendgloren tot zonsondergang.

Shahada: te getuigen, de getuigenis: Er is geen god dan Allah en Mohammed is de Boodschapper van Allah ﷺ. De shahada is de poort tot de islam en de poort tot de Tuin in de volgende wereld. Het is gemakkelijk om te zeggen, maar om ernaar te handelen is een grootse onderneming die verreikende consequenties heeft, zowel in bewustzijn als in uiterlijk handelen, zowel in deze wereld als in de volgende wereld. Voortdurende erkenning van de shahada is een van de onvervangbare pilaren van de islam.

Shari'ah: een weg, de wettelijke en sociale bestaanswijze van een volk, dat gebaseerd is op de openbaring van hun profeet. De laatste shari'ah in de geschiedenis is die van de islam. Het schaft alle voorgaande shari'ahs af. Het is, als de laatste in de rij, derhalve de

eenvoudigste om te volgen, aangezien het toepasbaar is voor de gehele mensheid, waar ze zich ook mogen bevinden.

Sheitan: een duivel, met name Iblies (satan); een slechte djinn, die de mensen en de djinn ophitst om zich tegen Allah te verzetten. Sheitan is een deel van de schepping van Allah en we zoeken onze toevlucht bij Allah tegen het kwaad dat Hij geschapen heeft.

Shirk: de onvergeeflijke zonde van het iets of iemand anders aanbidden dan Allah, of iets of iemand met Hem vereenzelvigen als een partner van Hem; het tegenovergestelde van Tauwhied, wat de erkenning van de Goddelijke eenheid is. Shirk is afgodenverering, kent Allah een vorm toe door te trachten Hem tot een object, een concept, een ritueel of een mythe te beperken – terwijl niets aan Allah gelijk is en Hij geen vorm bezit. Hij kan niet worden verbeeld of worden waargenomen.

Sirah: de historische studie van het leven van de Profeet Mohammed ﷺ.

Soenna: een vorm, een gangbaar gebruik van iemand of van een groep mensen. Tegenwoordig verwijst het haast alleen nog naar de gebruiken van de Boodschapper van Allah ﷺ Mohammed maar vormt ook de gebruiken van de eerste generatie moslims in Medina, die in overeenstemming handelden met wat ze van hem geleerd hadden en die aan de volgende generatie doorgaven wat ze geleerd hadden. De Soenna is een volledige gedragswetenschap, die systematisch buiten het onderwijssysteem van deze maatschappij gehouden is, maar die niettemin bewaard is door degenen aan wie het is doorgegeven, en wie doorgaan het als de vorm van hun levensstijl te gebruiken . De Boodschapper van Allah ﷺ zei: “Ik heb twee zaken bij jullie gelaten. Zolang jullie je daaraan vasthouden, zullen jullie niet de verkeerde weg opgaan. Het zijn het Boek van Allah, en de Soenna van Zijn Profeet.” (Al-Moewatta van Imam Malik 46.1.3)

Tafsir: commentaar op de Qor’aan.

Taqwa: voorzichtig zijn, je plaats weten in de kosmos. Taqwa blijkt door het ervaren van ontzag voor Allah, dat iemand inspireert om op zijn hoede te zijn en te verlangen naar daden die Hem behagen.

Taubah: terugkeren naar de juiste handeling na de zonde, zich afkeren van verkeerd gedrag naar Allah en het vragen om Zijn vergiffenis, het gezicht naar de Realiteit wenden, die men tevoren de rug toekeerde.

Tawhied: De Goddelijke Eenheid, Eenheid in de diepste zin van het woord. Allah is Een in Zijn Wezen en in Zijn Eigenschappen en in Zijn daden. De hele schepping en wat zij bevat is één verenigde gebeurtenis, die op zichzelf geen blijvende realiteit is. Allah is de Realiteit: Waarlijk, wij komen van Allah en tot Hem is onze terugkeer. (Qor’aan 2:256)

Tawaf: rondgang om de Ka'aba; de tawaf wordt gedaan in een set van zeven rondes gevolgd door twee rak'at in gebed.

Wala': loyaliteit, vasthouden aan alles wat Allah en Zijn Boodschapper ﷺ behaagt.